

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Vol. LXXVII Kaina 25 c.

ANTRADIENIS — TUESDAY, RUGPIJTIS — AUGUST 9, 1983

LAISVOJO PASAULIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TELEFONAS (312) 585-9500

Nr. 156

LKB Kronika Nr. 58

„Koks galingas kunigas!“

Prieš jį sutelktos didžiausios jėgos

KUN. ALFONSO SVARINSKO TEISMAS

(Tęsinys)

Gegužės 4 d. toliau buvo gaudomi žmonės, atvykę į kun. Alf. SVARINSKO teismą. Būrelį tikinčiųjų milicininkai nuvežė į miškus už Nemencinės ir ten po vieną (net mergaites) išlaipino kelių kilometrų atstumu, kitus vežė į Šalčininkų, į Rūdininkų giria, kur irgi panašiai išlaipino. Vakare iš teismo išėjusi kun. Alf. Svarinsko sesuo susirinkusiems pasakojė apie vykstantį teismo procesą, tai nepatiko pareigūnams ir jie ėmė vaikyti ir gaudyti susibūrusius žmones. Susodinę į 3 autobusus, visus nuvežė į milicijos skyrių, kur kai kuriuos išlaikė net iki 23 val. nakties. Kartu su tikinčiais pareigūnai į milicijos mašinas įgrūdė ir pašalinius, nieko apie teismą nežinojusius, vilnietius, tik tuo momentuėjusius pro šalį.

Gegužės 5 d. Vilniuje jau plačiai buvo kalbama apie kun. Alf. SVARINSKO teismą, net troleibusuose girdėjosi kalbos: „Koks galingas kunigas — prieš jį sutelktos didžiausios jėgos; Vilniuje, kaip ir Lenkijoje, karinė padėtis; neturi prieš kunigą įrodymų, todėl ir žmonių į teismą neleidžia“. Tą dieną Lenino prospektu jau nuo ankstyvo ryto vaikštinėjo būriai milicininkų ir saugumiečių, 10 val. sustojimą „Respublikinės biblioteka“ apsupo kardonas milicininkų, o troleibusai pradėjo važiuoti nesustodami. Pareigūnai sulaukė visus stotelėje buvusius žmones, ir išlaikę porą valandų mašinos, nuvežė prie Dubingių (apie 50 km); apie 11 val. prasidėjo gaudynės net Lenino prospekte: buvo renkami ir sodinami į

mašinas žmonės, sustoję prie gazuoto vandens automatų, prie ledų bei spaudos kioskų ir t.t. Senutė, atvesta į milicijos mašiną, dejavo: „12 metų nebuvau Vilniuje, šiandien atvažiuoju ir suėmė. Ar jau į Vilnių draudžiama važiuoti?“ Kiti juokavo: „Draudžiama, motiute!“ Vienas ministerijos darbuotojas sakė, kad jam 12 val. reikia būti ministerijoje, bet pareigūnai tik šaipėsi ir į prašymus paleisti nereagavo. Kartu su kitais buvo

„Pareigūnai sulaukė visus (troleibusų) stotelėje buvusius žmones, ir išlaikę porą valandų mašinos, nuvežė prie Dubingių (apie 50 km)“.

sulaikytas ir kun. Alf. SVARINSKO sūnėnas, Lenino prospekte laukęs iš teismo išėjusių motinos. Sulaikytieji buvo gabenami į gretimus kiemus ir ten saugumiečių bei milicininkų rūšuojami. Tie, kurie pakliuvo pirmą kartą, buvo nuvežti prie Dubingių ir ten paleisti, kartu su jais pakliuvo ir kun. Alf. SVARINSKO sūnėnas (motina iki vėlyvo vakaro ieškojo jo po Vilniaus milicijos skyrius — Lenino raj. milicijos skyriuje jį iėjo į vieno pareigūno, apiforminčio baudoms ir areštui paromis kabineta, iš kur buvo jėga išvaryta). Žmonės, pakliuvę antrą — trečią kartą, buvo nuvežti į Lenino raj. milicijos skyrių, ten apklausinėti,

o vėliau nubausti baudomis ar paromis. Po 50 rub. nubaudė kun. Antaną LUKOŠAITI, garliavietį Saulių KELPSĄ, kaunietę Kleopą BUDVYTĮ ir kt. 10 parų garliavietį Arūną REKASIŲ.

Kunigus — Roką PUZONĄ, Algimantą KEINĄ, Edmondą PAULIONĮ, Kazimierą ŽEMENĄ, Kęstutį DAKNEVIČIŲ ir kt. pareigūnai nuvežė į Lenino raj. milicijos skyrių, ten čekistų tardomi ir auklėjami jie buvo išlaikyti iki 15 val., o po to paleisti. Dalis kunigų, vos juos milicija paleisdavo, vėl grįždavo atgal prie žmonių, kurie, nors ir neturėdami kur prisiglausti, stovėjo ant gatvės (kun. Jonas MATULIONIS, kun. Juozas RASMANTAS buvo sulaikyti net penkis kartus).

Gegužės 6 d. kartojosi tas pats. Buvusius Lenino prospekte (net nuo soliukų) dėl žmonių akių garsiai melagingai apkaltintus spekuliacija tikinčiuosius milicijos pareigūnai ir čekistai kišo į savo mašinas ir vežė į milicijos skyrių. Milicijos skyriuje 5 paroms buvo apiformintos: kapsukietė Janina JUDEVIČIŲ, kaunietė Teresė MACIOKAITE ir vilnietė Roma TAMASKAUSKAITE.

Gegužės 3-6 d. nemažai kunigų iš skirtingų Lietuvos kampelių buvo atvykę prie teismo rūmų ir prašėsi įleisti į salę. Be aukščiausių ministrų, buvo atvykę kunigai: Leonas KALINAUSKAS, Juozas ZDEBSKIS, Kazimieras ŽILYS, Jonas ZUBRIUS, Jonas LAURIONAS, Valentinas ŠIKŠNYS ir kt.

(Bus daugiau)

Aušra Nr. 34(74)

SOS! SOS! SOS!

Šelpti senelius, našlaičius, moteris be vyrų — nusikaltimas.

(Tęsinys)

Po dviejų mėnesių, lapkričio 1 d., Buitinės chemijos projektavimo konstravimo biure Vilniuje, kur dirba V. Smolkinas, įvyko jo „antivisumeninės veiklos“ svarstymas. Buvo surinkta 12 žmonių: buvo vadovybė, partorgas, keli partiniai aktyvistai, profsąjungos pirmininkas, taip pat Vilniaus m. Spalio raj. partijos komiteto atstovas ir KGB atstovas. Pirmasis kalbėjo kagebistas. Jo kalba tęsėsi daugiau pusvalandžio. Politinių kalinių šalpos fondo platintojus jie išvadino tarptautinio imperializmo penktąją koloną Tarybų Sąjungoje. Kaip įrodymą, kad Smolkinas dalyvauja fondo veikloje, saugumietis pademonstravo ataskaitą apie fondo veiklą Lietuvoje 1981 m. pabaigoje. Ekspertizė tvirtina, kad ataskaita parašyta Smolkinio ranka. Ši ataskaita pateko į saugumo rankas 1981 gruodžio mėn. per kratą Chodorovičiaus bute Maskvoje (Sergejus Chodorovičius viešai paskelbė, kad jis perėmė šalpos fondo tvarkymą Tarybų Sąjungoje). Remdamasis šia ataskaita, kagebis-

tas tvirtino, kad Smolkinas dalyvauja skirstant fondo lėšas. Tačiau jis pripažino, kad išvardintų ataskaitoje politinių kalinių giminės ir artimieji per tardymus kategoriškai paneigė, jog jie ką nors gavo iš fondo.

Po saugumiečio kalbėjo V. Smolkinas. Jis pasakė, kad labdarystė žmonėms užsiima nuo seniausio laiko. Ir visą laiką egzistuoja šventa taisyklė: ir labdarystė, ir gaunantis paramą laiko labdarystės paslaptį. Tai yra aukštos moralės principas. Materialinė ir moralinė parama, kuriems ji reikalinga — seneliams, invalidams, vaikams, likusiems be tėvų, moterims, likusioms be vyrų, — iš principo negali turėti nei antivisumeninio, nei priešiško valstybei charakterio. Matyt, dėl to ir tarybinėje baudžiamojoje teisėje nėra straipsnio, baudžiančio už labdarystę. Dėl šių priežasčių negali būti nei kalbos, kad ji svarstytų labdarystės veiklą. Lygiai taip pat negali būti jokio visuo- menės „pasmerkimo“, kokia forma tai bebūtų daroma.

Kalbėdamas apie saugumiečio pademonstruotą šalpos

Pabėgo Kinijos lakūnas

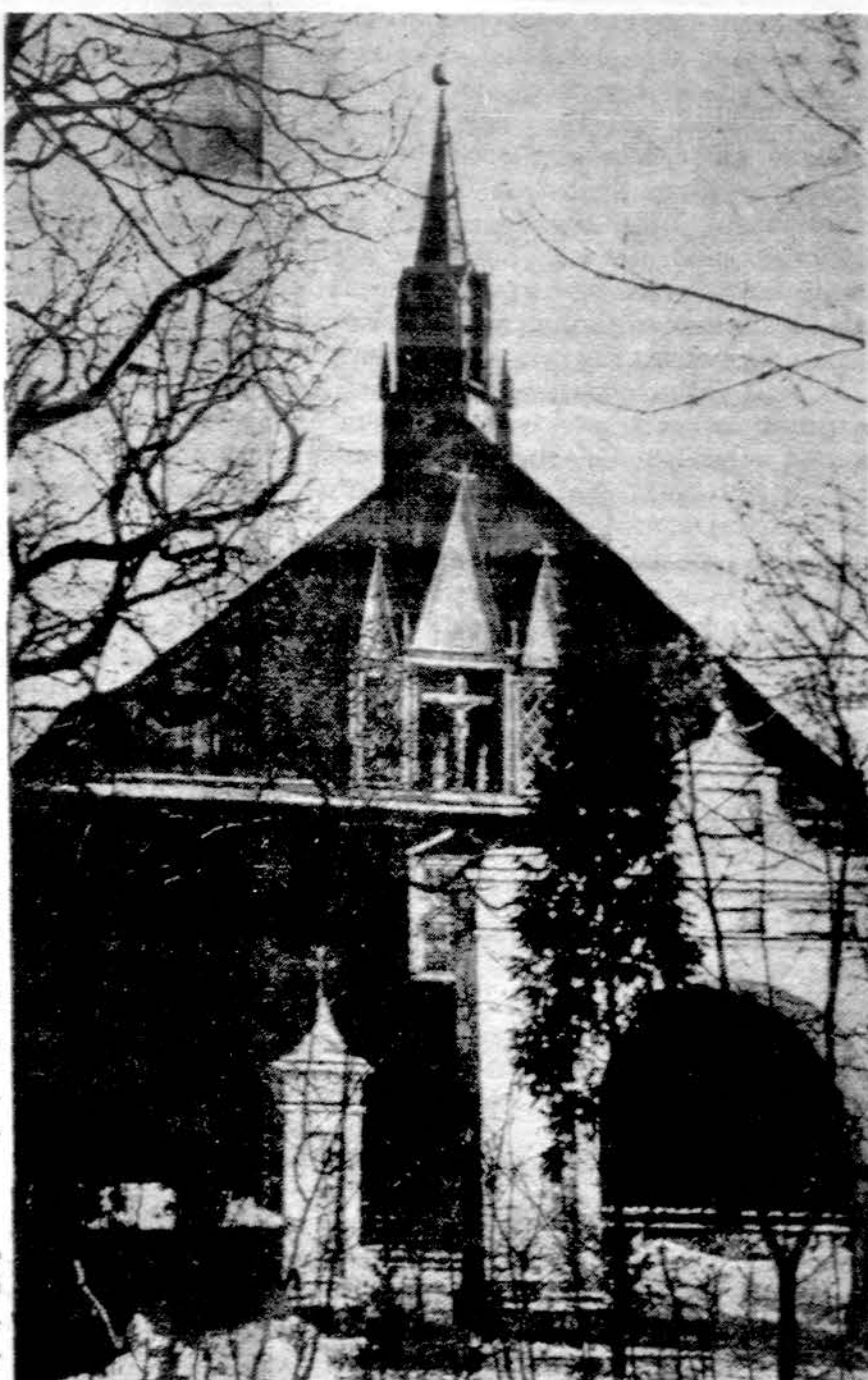
Seoul. — Kinijos naujų lėktuvų bandymo pilotas Sun Dianjin, 46 metų, pabėgo su MIG-21 lėktuvu į Pietų Korėją ir paprašė politinio azilo. Jis nori patekti į Taiwaną. Taiwanas skelbia, kad kiekvienas komunistinės Kinijos lakūnas, pabėgęs ir atgabėjęs MIG, gaus 2,5 mil. dolerių.

— Ispanijos supertankeris netoli Pietų Afrikos krantų užsidėgė ir nuskeno. Aplink plačiai išsiliesusi nafta grasi na užteršti paplūdimius. Kol kas vėjas naftą neša tolyn nuo krantų.

— Pacifiko ir Atlanto koralų rifai pradeda nykti, ir tokiu būdu susidaro pavojus vandenynų žuvims, kurios rifuose gyvena ir maitinasi. Rifai taip pat saugo salų pakrantes nuo bangų ir didelių audrų. Priežastimi laikoma klimato keitimasis.

fondo ataskaitą, Smolkinas pareiškė, kad tai dar nėra joks įrodymas. Juk galėjo būti, kad jis paprasčiausiai ataskaitą tik perrašė. „Tai apie ką tada šiame posėdyje eina kalba?“ — išklė klausimą V. Smolkinas. Po to jis iš posėdžio išėjo ir toliau savo „visuomeninės veiklos“ svarstyme nedalyvavo.

J. Garsys

Viduklės bažnyčia ir šventoriaus vartai (1972 nuotrauka). Viduklės vardas pasidarė žinomas visam pasaulyje, kai bolševikai pradėjo persekioti labai uolų ir drąsų jos kleboną kun. Alfonsą Svarinską.

Iš „Lietuvos bažnyčios“ III t.

Andropovas griebė tinginius

Maskva. — Juri Andropovas greit paskelbs baumes ir kitokias sankcijas prieš girtavimą ir tinginavimą darbo metu fabrikuose ir įstaigose. Tokie apsilaidėliai bus atleisti iš darbų, sumažinamas atlyginimas, nutraukiami visokie priedai, kitos privilegijos. Įsigalios nuo tada, kai susirinkus Aukščiausiojo sovietų sesija šių metų gale. Darbo disciplina pairo prieš 30 metų, Stalinui mirus. Anais laikais disciplina buvo palaikoma tik grasinimais ir bausmėmis.

Vengrijoje galima, Lietuvoj — ne

Budapeštas. — Vengrijos kardinolo Lekai pakviestas, Koelno arkivyskupas kardinolas Hoeffner pašventino netoli nuo Budapešto naujai pastatytus Rekolekčių namus. Nuo rugsėjo pradžios kas savaitę šiuose namuose bus organizuojamos dvasinio susitelkimo dienos Vengrijos pasauliečiams tikintiesiems — vyram ir moterim iš įvairių krašto vyksupijų. Paskaitas dvasiniam susitelkimui skaitys įvairių Vengrijos vyksupijų kunigai, grupė jėzuitų, kurie trejus metus lankė specialius pasiruošimo kursus Popiežiaus karmelo Grigaliaus universitete Romoje. Pirmąją maldininkų grupę sudarys kelios dešimtys vyrų iš Ezertergamo arkivyskupijos.

Lietuvoje, kaip žinome, tokių namų įkurti neleidžiama.

— Kinijos spauda paskelbė, kad apie du milijonai pasenusių partijos ir vyriausybės valdininkų buvo pakeisti jaunesniais. Antroje šių metų pusėje bus pakeista dar daugiau.

— Maroko žinių agentūra paskelbė, kad kariuomenė kirto stiprų smūgį Polisario jėgoms Vakariniėje Sacharoje. Žuvo 52 sukilėliai, dar daugiau buvo sužeisti.

Derybos dėl kinų atominų įėginių

Washingtonas. — Kinijos atstovų asmenų delegacija atvyko į Washingtoną ir pradėjo derybas dėl atominų įėginių statybos Kinijoje. Pekino vyriausybė nutarė pradėti plačią branduolinių įėginių statybos programą. Jau susitarta su Prancūzija, kuri pastatys keturias įėgaines. Derybos vyksta su Britanija. Biznis apims 10 bil. dol. sumą.

Derybos Washingtono liečia Kinijos užsipyrimą neleisti savo įėginių inspektuoti tarptautinei agentūrai. Bijoma, kad Kinija gali branduolinę medžiagą ir savo reaktorius panaudoti karo reikams, atominams ginklams gaminti. Todėl Amerika reikalauja, kad Kinija pasirašytų branduolinių ginklų platinimą uždraudžiančią sutartį. Kinija iki šiol laikėsi nuomonės, kad ta sutartis yra tik „supergalybių“ bandymas išlaikyti savo rankose atominų ginklų monopolį. Dabar Kinija linkusi pažadėti, kad jos atominiai reaktoriai tarnaus tik taikiniams tikslams.

— Amerikos telefonų tarnautojai, viso apie 675,000, susitrukdė. Patarnavimas, naujų telefonų įvedimas, taisymas labai susitrukdys. Tuos darbus galės atlikti tik vadovaujantis personalas.

— Amerikos karinė bazė Ramsteine, V. Vokietijoje, sprogo bomba. Sužeistų nėra. — Čilės opozicija, įkaitant ir krikščionis demokratų, sudarė penkių partijų koaliciją ir reikalauja, kad dabartinis prezidentas Augusto Pinochet pasitrauktų ir valdžią pavestų laikinai vyriausybei.

— Irako ir Irano karas vyksta plačiu mastu. Irako pranešimu, per paskutines 24 valandas žuvo 3,324 iraniečiai, Iranas neteko 33 tankų, 31 sunkvežimio ir 26 vežimus, vežančius 106 mm artilerijos pabūklus.

Prancūzija i Čadą karių nesiųs

Paryžius. — Prancūzija nežada siųsti savo kariuomenės į Čadą, buvusią koloniją, skelbia Gynybos ministerija. Čadą nori užgrobti kaimyninė Libija. Čado prezidentas Hissen Habre apeliavo į Paryžių, prašydamas prancūzų pagalbos. Be pagalbos sulaikyti Čado invazijos nebus galima. Čadas veikia buvusio prezidento Ouddei, sukilusios prieš Habre, užnugary. Prancūzai sutinka padėti tik karo reikmenimis.

Amerika teikia irgi tik minimalią pagalbą. Du patys moderniausi sekimo AWACS lėktuvai, spėjama iš Sudano bazės, seka įvykius iš tolo. Lėktuvus saugoja F-15 kovos lėktuvai. Prezidentui Habre Amerika suteikė 25 mil. dolerių pagalbos.

Čado ambasada Paryžiuje sako, kad priešlėktuvinė gynyba numušė Libijos „Suchoj“ lėktuvą, sovietų gamybos, ir paėmė nelaisvėn libietį lakūną. Belaisvis sakė, kad jis yra 16 Libijos lėktuvų dalinio, Aozou bazės, vadas.

Prancūzai turi žinių, kad šiaurinėje Čado daly, kur jau dominuoja sukilėliai, atvyko tam tikras skaičius sovietų gamybos tankų. Komentatoriai, kurie mėgina aiškinti, kodėl Prancūzija nenori ginti Čado, yra įsitikinę, kad Habre vyriausybė turi pakankamai gerų ginklų, ir jos pajėgos gali pačios apsiginti. Savo laiku prancūzų socialistai kritikavo buvusio prezidento Valery Giscard d'Estaing politiką, kai jis siuntė savo dalinius į Afriką, tai dabar nepatogu patiems taip elgtis, kaip jų kritikuoja jamas prezidentas elgėsi. Jeigu pasiseks pačiam Čadui apsiginti, išgelbės socialistų prestižą.

Temos darbininkams migdyti

Vilnius. — Darbininkams ir tarnautojams po darbo valandų dar reikia rinktis į paskaitas, kur politiniai švietėjai migdys nuvargusius klausytojus rūgpiūčio mėnesį tokiomis temomis:

Revoliucinio veikimo partija. RSDDP antrojo suvažiavimo 80-čio minėjimo medžiaga.

Darbas — mūsų tėvynės klestėjimo ir galios pagrindas.

Neišardomoje sąjungoje (Skiriama Lietuvos įstojimo į TSR sąjungą 43-ioms metinėms).

Kaip įvykdyti 1983 m. pirmojo pusmečio ekonominio ir socialinio vystymo planai.

Ką išauginame — viską į aruodą. Branginkime darbo minutę.

Stiprinti darbo drausmę geležinkelio transporte.

Spartinkime statybos ir montavimo darbų tempus.

Partinis draugiškumas pagal P. Griškevičiaus straipsnį „Pravdoje“. Formuoti protinius poreikius ir interesus. Stiprinti kovą su komunistinės dorovės normų pažeidimais.

Apie socialistinės sandraugos šalių delegacijų lankymą Maskvoje.

Dėl žmogaus teisių tikrų ir tariamų.

JAV imperializmo akcijos Centrinėje Amerikoje, Artimuose Rytuose, Čade.

Generolas prašo modernių ginklų

Washingtonas. — JAV kariuomenės Europoje vyriausios vadas ir NATO jėgų viršininkas gen. Bernard Rogers pareiškė Atstovų Rūmų ginkluotųjų jėgų komitetui, kad Amerikos divizionams reikia geresnių ginklų. Jis nurodė, kad kilus atominų ginklų karui, to karo nebus galima lokalizuoti tik Europoje. Jis greit taptų strateginiu karu, kuris pasiektų ir Ameriką.

Šis pareiškimas priešingas prezidento Reagano 1982 spalio 16 d. kalbai laikraščio redaktoriams. Prezidentas pasakė, kad taktinių branduolinių ginklų panaudojimas karo lauke nebūtinais taptų visuotiniu karu. Jis manęs, kad vietinis branduolinių ginklų naudojimas neverstų didžiųjų galybių „pasprusti mygtuką“.

Šis pareiškimas sukėlė didelį dėmesį ir protestus Europoje, kur karas prasidėtų. Šį pareiškimą naudoja branduolinio karo priešininkai Vakarų Vokietijoje, sakydami, kad Amerika su savo atominiais ginklais nebijotų nuterioti visą Europą, jei pati galėtų išlikti nepaliesta.

— Europoje ši vasara lygiai taip karšta, kaip ir Amerikoje. Miunchene vieną dieną temperatūra buvo pasiekusi 104 F laipsnius. Tokių karščių nėra buvę 200 metų.

— Libane, Sirijos dominuojamoj daly, Baalbek mieste, automobilių paliktai bombai sproguos, žuvo 35 žmonės, sužeistų 133.

— Amerika pasiūlė sovietams sunaikinti nuodingų dujų atsargas, prižiūrint tarptautinei komisijai. Atsakymo dar neturime, bet netenka abejoti, kad pasiūlymas nebus priimtas. Sovietai niekad jokių tarptautinių inspektorių neįsileis.

— Pasaulinė Sveikatos organizacija skelbia, kad mokslininkų studija parodė, jog kilus pasauliniam atominiam karui žūtų 1.15 bil. žmonių, o sužeistų būtų dar 1.1 bil.

KALENDORIUS

Rugpjūčio 9: Romanas, Malvina, Pilėnas, Gražutė.

Rugpjūčio 10: Laurynas, Asterija, Tautenis, Laima.

Saulė teka 5:51, leidžiasi 8:00.

ORAS

Besikeičiantis debesuotumas, vėšiau ir sausiau, apie 82 laipsniai.

KELIAS Į SVEIKATĄ

NESIRGTI IR SVEIKTI. PAJĖGUMO UGDYMAS

KELIAS Į SVEIKATĄ, 6515 So. California Ave., Chicago, Ill. 60629

JONAS ADOMAVICIUS, M.D.

ODOS SVEIKATA

IR GROŽIS

Bendra kūno sveikata ita-koja — stiprina odos sveikatą ir grožį daug sėkmingiau negu išorinės priemonės, įskaitant ir kosmetiką.

Gydytojų ir kosmetikos žinovų tvirtinimas.

Odą gražinti, ją sveiką užlaikyti galima dvejopai: išvidiniai ir išoriniai. Odos sveikatai ir jos grožiui svarbiausios yra išvidinės jos tvarkymo priemonės. Jas čia ir aptarsime.

Pradėsime pirmiausia nuo svarbiausios odai dalyko. Odos sveikatai ir grožiui yra esminė pagalba — tai žmogaus tvarkinga mityba. Žmogaus kūniui ir jo odai naudingais ir būtinai baltymais gausus yra sekančios maistas: liesas jvairiops rūšies pienas, liesa varškė, toks sūris, kiaušinio baltymas, jvairiausi varpiniai javai, ypač rugiai-kviečiai, ankštinės daržovės ir tokie javai, ypač sojos pupelių gaminiai. Šalia maiste esamų baltymų, būtinos yra ir kitos maistingos medžiagos, kurios yra mīšriame maiste, ypač vaisiuose, daržovėse bei jų sūnėse. Tuos dalykus reikia naudoti gausiais kiekiais. Čia neuztenka vien knęptelti ir neva dėl neturėjimo gerų dantų — visai nuo vaisių ir daržovių atsikaktyti. Toks atsisakymas yra mirtis odai. O jau apie jos grožį — ne kalbos negali būti pas tokį nevalgantį pensininką. Nė vienas nepamirškime, kad kiek maistą ir kiek jo mes suvalgome, oda visa tai jaučia ir atitinkamai reaguoja. Šiame reikale nė vienas iš mūsų odos neapgaus.

Pensininkai sukrusime savo odai pagalbon stoti

Kiekvienai odai tinkamas maistas yra jai išganymas. Ypač senėjantčiai odai tinkamas maistas ir tinkamas jo kiekis turi didelę svarbą. Todėl visi pensininkai, ypač visos pensininkės, besirūpinančios savo odos sveikata ir grožiu, visų pirma rūpinkitės tinkama mityba. Mat dažnai dabartinio pensininko maistas stokoja, ar turi mažą kiekį esminių — kūniui ir odai sveikų — svarbių maisto dalių — elementų.

Odą yra panaši plaučiams kūnos dalis. Ji alsuoja, gyvuoja, kūno atlaiką šalina ir kūno temperatūrą reguliuoja. Oda negali būti normali, jei kuri kita kūno dalis, ypač kepenys ir storioji žarna (colon) yra netvarkoje. Dėl netvarkos kepenyse, storioje žarnoje bei inkstuose ar kitame organų kūnas negali pašalinti susirinkusių atliekų. Nuodai tada renka ir kraują ir esti šalinami pro odą.

Gerai — mišrus maistas talkina odai jos darbuose. Oda

tarnauja kūniui įvairiopa ir dar turi pati savimi pasirūpinti: ji turi atsinaujinti ir savo stangrumą atgauti. Mat, per daug jaudinant odą, ji nustoja savo stangrumo ir elastingumo. Odos sudirbinimas ir joje raukšlės ne staiga, bet pamažu atsiranda. Už tai žmogus turi savo odą prižiūrėti dar gerokai prieš jai senatviškai pakintant.

Vidinė žmogaus networka kenkia odai

Žmogaus veido ir kaklo oda pirmiausia ir daugiausia nu-

A. Janušauskas su žmona Ona klausosi sveikatos patarimų Sodybos pažmonyje.

Nuotr. M. Nagio

kenčia dėl netvarkingumo žmogaus viduje ir išorėje. Dėl vidinės kūno networkos odą kenčia nuodų šalinama iš kūno. Dėl išorinės networkos odą kenčia dėl blogo oro.

Visų nekenčiamos odoje raukšlės atsiranda odai amirštant dėl trūkumo gyvybinių medžiagų maiste. Raukšlės veide greičiau atsiranda žmogui besiraukiant, kitų nekenčiant, darant rūstų veidą, išdarinėjant visokias kitokias minas.

Todėl nė vienas nedarykime dabar dažnai daromų klaidų: nemanykime, kad mes odą ir visus kitus kūno organus užlaikysime sveikatos menkai maitindami. Oda ir kiti kūno organai savam sveikam gyvamui yra reikalingi visų įvairių maiste medžiagų, kurios talkina organų atsinaujinimui.

Nuostabiai sudėtas mūsų kūnas iš mišrus maisto sugeria ir kraują visas įvairias medžiagas reikalingas naujų celių gamybai. Nuojos celės tada stoja vietoje susidėvėjusių. Iki šiol suglebusi oda laikyta senatviškumo apraiška. Dabar žinoma, kad odos suglebinimas yra paseka dvejų blogybių: netinkamo maisto ir netinkamos viso kūno ir jo odos priežiūros. Menkai atrodančios odos ir apšepusios plaukų galima nesulaukti bei tokius sumenkimus tolimiesiems laikui atidėti išmintingu ir nuolatinu išoriniu ir vidiniu viso kūno tvarkymu.

Nepamirškime visi savo odą tepantieji visokiais tepalais, patartais per televiziją. Tokie tie patarimai skiriami begal-

viams bei išpūstos kišenės savininkams. Jokie aliejai patariami gražaus veido merginų nepadės, jei po oda kūną visokios kirmėlės es. Todėl visi galvos nepraradusieji lietuviai tvirtai — nesugriauamai laikytis sekančios tiesos: odos išvaizda yra veidrodinis atvaizdas kūno bendros sveikatos ar nesveikatos. Todėl, pirmiausia visi rūpinkimės svarbiausiu dalyku: tvarkymu su viso kūno sveikata — tik tada odai bus suteikta visiškai reikalingi dalykai: tada žmogus galės džiaugtis odos grožiu, sveikumu, švelnumu, ir elastingumu. Todėl kiekvienas lietuvis, ypač lietuvių, norėdami turėti sveiką — gražią odą turi tinkamu valgiu ją maitinti. Odą švarią užlaikyti — ją tinkamai valyti, o ne tepalais sirginti, ir kraują nuo įvairių nuodų valyti yra svarbūs darbai, norint turėti sveiką odą.

Sportuojant ir įvairiopa darbuojantis prakitavimas, o taip pat vonioje bei pirtyje prakitavimas yra geras kraujo ir odos švarinimas. Nepamirškime gausus gėri-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

Būkime visi lietuviai pakankamai išmintingi ir spraskime, kad vaisių sunkos gėrimas ir pirtyje bei vonioje gausus prakitavimas yra svarbu kraują valant nuo prašalintų medžiagų. Čia jokios svarbos neturi neva paslaptingos piliulės, kai žmogus naudingas medžiagas pasisavina naudingų skysčių gėrimų ir mišrus valgio valgytu. Taip pat neturi jokios reikšmės, ar tu prakitauji sausame karštame ore, ar garų turinčioje patalpoje. Nieko čia nėra paslaptingo su prakitavimu. Visi žmonės prakitauja įvairiose apylostose, kiti net sunkiame darbe. Jei žmogus tinkamai maitinas — jis gerai savo kūną valo pro inkstus ir dalinai pro odą. Tai ir viskas. Bet pelnagaudžiai pajuto, kad jie prakitavimu gali suvedžioti lengvatikius. Jie gąsdina žmones baisiais kūno celių apnuodijimais ir čia pat pasiūlo savas, neva paslaptingas, piliules ir sauso oro patalpą prakitavimui. Toks neteisingas žmogaus suvedžiojimas yra apgavystė. Jis nė vienas lietuvis neturėtų patekti.

Kūno toks valymas Lietuvoje buvo atliekamas rugius kertant, mėsą kuopiant, šieną-dobilus piaunant ir kitus sunkius darbus dirbant. Žmonės sveikai maitinos, inkstų negadino ir prakitavimu savo kraują gaivino. Mes čia Chicagoje galime prakitauti šiltoje patalpoje, vonioje bei pirtyje. Tik apseikime be visokių apgavikų, kurie nuo karščio ir drėgmės išberimą odos (heat rash) laiko jų „stebuklingų“ piliulių veikla — nuodų šalinimu iš kūno. Tokį išberimą žmonės gauna Floridos vandenyse besimaudydami,

mas naudingų skysčių — ypač vaisių sunkų, paukštienos sriubos bei šaltibarščių ar rūgusio pieno bei pasukų gėrimų yra būtinas gausiai prakitaujant. Vietoje vandens naudokime, čia Amerikoje gyvendami, naudingus skysčius. Gausiai skysčius naudingus vartojant, ima ne tik oda, bet ir inkstai valyti kraują — šalinti nuodus iš kūno. Tik reikia bent pusantros kvotos šlapimo paroje padaryti, norint pakankamai pro inkstus nenaudingų medžiagų prašalinti iš kūno.

Neklausykime pasakų, kad vien per odą pirtyje prakitaujant valomas kraujas nuo visokių chemikalų. Tai ne tiesa. Inkstai atlieka visą valymo svarbiausią darbą. Taip jau kūnas sudėtas, kad jis apirūptas visais jam svarbiausiais prietaisais. Jie žmogui net nežinanti, net miegant valo kraują nuo kenksmingų liekanų. Sugadinti inkstai, ir žmogus netrukus mirs, nes pro vien odą kūnas nepajėgia prašalinti su prakitau kūniui naudingų atmatų. Oda tik padeda inkstams valyti kraują, svarbiausią darbą valymo atlieka inkstai, o ne oda.

Neapgaudinėjime ir nesileiskime apgaudinėjami

Blogas gyvenimas čia ant žemės lengvatikiui — menkos asmenybės žmogui. Jį tokį išnaudoja visokie apgavikai. Štai, vienas neva religininkas išgąsdina lengvatikį ypač lengvatikę pragariu ir prišneka visokių religinių prietarų — o tada žaliukus šienautė šienauja iš norinčiųjų tiesiog dangun patekti per apgaviko malonę. Ten kitas siūlo neva stebuklingą aliejų — tik tu tepkis ir tavo veidas bus raukšlės. Dar čia trečias siūlo savo pirtį ir „paslaptingas“ vitaminių tabletes kūno apšvarinimui. Dar jis parodo lengvatikį, kurio odą išberta nuo drėgmės ir karščio, kaip ženkla jo pajėgumo vartyti nuodus iš kūno. Visa tai yra apgaule ir nė vienas mūsiškiui nereikėtų su tokiais apgavikais susidėti bei jiems savo kišenę tuštinti.

Mat, religija yra naudingas žmogų dalykas — tik be ap-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

Būkime visi lietuviai pakankamai išmintingi ir spraskime, kad vaisių sunkos gėrimas ir pirtyje bei vonioje gausus prakitavimas yra svarbu kraują valant nuo prašalintų medžiagų. Čia jokios svarbos neturi neva paslaptingos piliulės, kai žmogus naudingas medžiagas pasisavina naudingų skysčių gėrimų ir mišrus valgio valgytu. Taip pat neturi jokios reikšmės, ar tu prakitauji sausame karštame ore, ar garų turinčioje patalpoje. Nieko čia nėra paslaptingo su prakitavimu. Visi žmonės prakitauja įvairiose apylostose, kiti net sunkiame darbe. Jei žmogus tinkamai maitinas — jis gerai savo kūną valo pro inkstus ir dalinai pro odą. Tai ir viskas. Bet pelnagaudžiai pajuto, kad jie prakitavimu gali suvedžioti lengvatikius. Jie gąsdina žmones baisiais kūno celių apnuodijimais ir čia pat pasiūlo savas, neva paslaptingas, piliules ir sauso oro patalpą prakitavimui. Toks neteisingas žmogaus suvedžiojimas yra apgavystė. Jis nė vienas lietuvis neturėtų patekti.

Kūno toks valymas Lietuvoje buvo atliekamas rugius kertant, mėsą kuopiant, šieną-dobilus piaunant ir kitus sunkius darbus dirbant. Žmonės sveikai maitinos, inkstų negadino ir prakitavimu savo kraują gaivino. Mes čia Chicagoje galime prakitauti šiltoje patalpoje, vonioje bei pirtyje. Tik apseikime be visokių apgavikų, kurie nuo karščio ir drėgmės išberimą odos (heat rash) laiko jų „stebuklingų“ piliulių veikla — nuodų šalinimu iš kūno. Tokį išberimą žmonės gauna Floridos vandenyse besimaudydami,

mas naudingų skysčių — ypač vaisių sunkų, paukštienos sriubos bei šaltibarščių ar rūgusio pieno bei pasukų gėrimų yra būtinas gausiai prakitaujant. Vietoje vandens naudokime, čia Amerikoje gyvendami, naudingus skysčius. Gausiai skysčius naudingus vartojant, ima ne tik oda, bet ir inkstai valyti kraują — šalinti nuodus iš kūno. Tik reikia bent pusantros kvotos šlapimo paroje padaryti, norint pakankamai pro inkstus nenaudingų medžiagų prašalinti iš kūno.

Neklausykime pasakų, kad vien per odą pirtyje prakitaujant valomas kraujas nuo visokių chemikalų. Tai ne tiesa. Inkstai atlieka visą valymo svarbiausią darbą. Taip jau kūnas sudėtas, kad jis apirūptas visais jam svarbiausiais prietaisais. Jie žmogui net nežinanti, net miegant valo kraują nuo kenksmingų liekanų. Sugadinti inkstai, ir žmogus netrukus mirs, nes pro vien odą kūnas nepajėgia prašalinti su prakitau kūniui naudingų atmatų. Oda tik padeda inkstams valyti kraują, svarbiausią darbą valymo atlieka inkstai, o ne oda.

Neapgaudinėjime ir nesileiskime apgaudinėjami

Blogas gyvenimas čia ant žemės lengvatikiui — menkos asmenybės žmogui. Jį tokį išnaudoja visokie apgavikai. Štai, vienas neva religininkas išgąsdina lengvatikį ypač lengvatikę pragariu ir prišneka visokių religinių prietarų — o tada žaliukus šienautė šienauja iš norinčiųjų tiesiog dangun patekti per apgaviko malonę. Ten kitas siūlo neva stebuklingą aliejų — tik tu tepkis ir tavo veidas bus raukšlės. Dar čia trečias siūlo savo pirtį ir „paslaptingas“ vitaminių tabletes kūno apšvarinimui. Dar jis parodo lengvatikį, kurio odą išberta nuo drėgmės ir karščio, kaip ženkla jo pajėgumo vartyti nuodus iš kūno. Visa tai yra apgaule ir nė vienas mūsiškiui nereikėtų su tokiais apgavikais susidėti bei jiems savo kišenę tuštinti.

Mat, religija yra naudingas žmogų dalykas — tik be ap-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

Būkime visi lietuviai pakankamai išmintingi ir spraskime, kad vaisių sunkos gėrimas ir pirtyje bei vonioje gausus prakitavimas yra svarbu kraują valant nuo prašalintų medžiagų. Čia jokios svarbos neturi neva paslaptingos piliulės, kai žmogus naudingas medžiagas pasisavina naudingų skysčių gėrimų ir mišrus valgio valgytu. Taip pat neturi jokios reikšmės, ar tu prakitauji sausame karštame ore, ar garų turinčioje patalpoje. Nieko čia nėra paslaptingo su prakitavimu. Visi žmonės prakitauja įvairiose apylostose, kiti net sunkiame darbe. Jei žmogus tinkamai maitinas — jis gerai savo kūną valo pro inkstus ir dalinai pro odą. Tai ir viskas. Bet pelnagaudžiai pajuto, kad jie prakitavimu gali suvedžioti lengvatikius. Jie gąsdina žmones baisiais kūno celių apnuodijimais ir čia pat pasiūlo savas, neva paslaptingas, piliules ir sauso oro patalpą prakitavimui. Toks neteisingas žmogaus suvedžiojimas yra apgavystė. Jis nė vienas lietuvis neturėtų patekti.

Kūno toks valymas Lietuvoje buvo atliekamas rugius kertant, mėsą kuopiant, šieną-dobilus piaunant ir kitus sunkius darbus dirbant. Žmonės sveikai maitinos, inkstų negadino ir prakitavimu savo kraują gaivino. Mes čia Chicagoje galime prakitauti šiltoje patalpoje, vonioje bei pirtyje. Tik apseikime be visokių apgavikų, kurie nuo karščio ir drėgmės išberimą odos (heat rash) laiko jų „stebuklingų“ piliulių veikla — nuodų šalinimu iš kūno. Tokį išberimą žmonės gauna Floridos vandenyse besimaudydami,

mas naudingų skysčių — ypač vaisių sunkų, paukštienos sriubos bei šaltibarščių ar rūgusio pieno bei pasukų gėrimų yra būtinas gausiai prakitaujant. Vietoje vandens naudokime, čia Amerikoje gyvendami, naudingus skysčius. Gausiai skysčius naudingus vartojant, ima ne tik oda, bet ir inkstai valyti kraują — šalinti nuodus iš kūno. Tik reikia bent pusantros kvotos šlapimo paroje padaryti, norint pakankamai pro inkstus nenaudingų medžiagų prašalinti iš kūno.

Neklausykime pasakų, kad vien per odą pirtyje prakitaujant valomas kraujas nuo visokių chemikalų. Tai ne tiesa. Inkstai atlieka visą valymo svarbiausią darbą. Taip jau kūnas sudėtas, kad jis apirūptas visais jam svarbiausiais prietaisais. Jie žmogui net nežinanti, net miegant valo kraują nuo kenksmingų liekanų. Sugadinti inkstai, ir žmogus netrukus mirs, nes pro vien odą kūnas nepajėgia prašalinti su prakitau kūniui naudingų atmatų. Oda tik padeda inkstams valyti kraują, svarbiausią darbą valymo atlieka inkstai, o ne oda.

Neapgaudinėjime ir nesileiskime apgaudinėjami

Blogas gyvenimas čia ant žemės lengvatikiui — menkos asmenybės žmogui. Jį tokį išnaudoja visokie apgavikai. Štai, vienas neva religininkas išgąsdina lengvatikį ypač lengvatikę pragariu ir prišneka visokių religinių prietarų — o tada žaliukus šienautė šienauja iš norinčiųjų tiesiog dangun patekti per apgaviko malonę. Ten kitas siūlo neva stebuklingą aliejų — tik tu tepkis ir tavo veidas bus raukšlės. Dar čia trečias siūlo savo pirtį ir „paslaptingas“ vitaminių tabletes kūno apšvarinimui. Dar jis parodo lengvatikį, kurio odą išberta nuo drėgmės ir karščio, kaip ženkla jo pajėgumo vartyti nuodus iš kūno. Visa tai yra apgaule ir nė vienas mūsiškiui nereikėtų su tokiais apgavikais susidėti bei jiems savo kišenę tuštinti.

Mat, religija yra naudingas žmogų dalykas — tik be ap-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

Būkime visi lietuviai pakankamai išmintingi ir spraskime, kad vaisių sunkos gėrimas ir pirtyje bei vonioje gausus prakitavimas yra svarbu kraują valant nuo prašalintų medžiagų. Čia jokios svarbos neturi neva paslaptingos piliulės, kai žmogus naudingas medžiagas pasisavina naudingų skysčių gėrimų ir mišrus valgio valgytu. Taip pat neturi jokios reikšmės, ar tu prakitauji sausame karštame ore, ar garų turinčioje patalpoje. Nieko čia nėra paslaptingo su prakitavimu. Visi žmonės prakitauja įvairiose apylostose, kiti net sunkiame darbe. Jei žmogus tinkamai maitinas — jis gerai savo kūną valo pro inkstus ir dalinai pro odą. Tai ir viskas. Bet pelnagaudžiai pajuto, kad jie prakitavimu gali suvedžioti lengvatikius. Jie gąsdina žmones baisiais kūno celių apnuodijimais ir čia pat pasiūlo savas, neva paslaptingas, piliules ir sauso oro patalpą prakitavimui. Toks neteisingas žmogaus suvedžiojimas yra apgavystė. Jis nė vienas lietuvis neturėtų patekti.

Kūno toks valymas Lietuvoje buvo atliekamas rugius kertant, mėsą kuopiant, šieną-dobilus piaunant ir kitus sunkius darbus dirbant. Žmonės sveikai maitinos, inkstų negadino ir prakitavimu savo kraują gaivino. Mes čia Chicagoje galime prakitauti šiltoje patalpoje, vonioje bei pirtyje. Tik apseikime be visokių apgavikų, kurie nuo karščio ir drėgmės išberimą odos (heat rash) laiko jų „stebuklingų“ piliulių veikla — nuodų šalinimu iš kūno. Tokį išberimą žmonės gauna Floridos vandenyse besimaudydami,

mas naudingų skysčių — ypač vaisių sunkų, paukštienos sriubos bei šaltibarščių ar rūgusio pieno bei pasukų gėrimų yra būtinas gausiai prakitaujant. Vietoje vandens naudokime, čia Amerikoje gyvendami, naudingus skysčius. Gausiai skysčius naudingus vartojant, ima ne tik oda, bet ir inkstai valyti kraują — šalinti nuodus iš kūno. Tik reikia bent pusantros kvotos šlapimo paroje padaryti, norint pakankamai pro inkstus nenaudingų medžiagų prašalinti iš kūno.

Neklausykime pasakų, kad vien per odą pirtyje prakitaujant valomas kraujas nuo visokių chemikalų. Tai ne tiesa. Inkstai atlieka visą valymo svarbiausią darbą. Taip jau kūnas sudėtas, kad jis apirūptas visais jam svarbiausiais prietaisais. Jie žmogui net nežinanti, net miegant valo kraują nuo kenksmingų liekanų. Sugadinti inkstai, ir žmogus netrukus mirs, nes pro vien odą kūnas nepajėgia prašalinti su prakitau kūniui naudingų atmatų. Oda tik padeda inkstams valyti kraują, svarbiausią darbą valymo atlieka inkstai, o ne oda.

Neapgaudinėjime ir nesileiskime apgaudinėjami

Blogas gyvenimas čia ant žemės lengvatikiui — menkos asmenybės žmogui. Jį tokį išnaudoja visokie apgavikai. Štai, vienas neva religininkas išgąsdina lengvatikį ypač lengvatikę pragariu ir prišneka visokių religinių prietarų — o tada žaliukus šienautė šienauja iš norinčiųjų tiesiog dangun patekti per apgaviko malonę. Ten kitas siūlo neva stebuklingą aliejų — tik tu tepkis ir tavo veidas bus raukšlės. Dar čia trečias siūlo savo pirtį ir „paslaptingas“ vitaminių tabletes kūno apšvarinimui. Dar jis parodo lengvatikį, kurio odą išberta nuo drėgmės ir karščio, kaip ženkla jo pajėgumo vartyti nuodus iš kūno. Visa tai yra apgaule ir nė vienas mūsiškiui nereikėtų su tokiais apgavikais susidėti bei jiems savo kišenę tuštinti.

Mat, religija yra naudingas žmogų dalykas — tik be ap-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

Būkime visi lietuviai pakankamai išmintingi ir spraskime, kad vaisių sunkos gėrimas ir pirtyje bei vonioje gausus prakitavimas yra svarbu kraują valant nuo prašalintų medžiagų. Čia jokios svarbos neturi neva paslaptingos piliulės, kai žmogus naudingas medžiagas pasisavina naudingų skysčių gėrimų ir mišrus valgio valgytu. Taip pat neturi jokios reikšmės, ar tu prakitauji sausame karštame ore, ar garų turinčioje patalpoje. Nieko čia nėra paslaptingo su prakitavimu. Visi žmonės prakitauja įvairiose apylostose, kiti net sunkiame darbe. Jei žmogus tinkamai maitinas — jis gerai savo kūną valo pro inkstus ir dalinai pro odą. Tai ir viskas. Bet pelnagaudžiai pajuto, kad jie prakitavimu gali suvedžioti lengvatikius. Jie gąsdina žmones baisiais kūno celių apnuodijimais ir čia pat pasiūlo savas, neva paslaptingas, piliules ir sauso oro patalpą prakitavimui. Toks neteisingas žmogaus suvedžiojimas yra apgavystė. Jis nė vienas lietuvis neturėtų patekti.

Kūno toks valymas Lietuvoje buvo atliekamas rugius kertant, mėsą kuopiant, šieną-dobilus piaunant ir kitus sunkius darbus dirbant. Žmonės sveikai maitinos, inkstų negadino ir prakitavimu savo kraują gaivino. Mes čia Chicagoje galime prakitauti šiltoje patalpoje, vonioje bei pirtyje. Tik apseikime be visokių apgavikų, kurie nuo karščio ir drėgmės išberimą odos (heat rash) laiko jų „stebuklingų“ piliulių veikla — nuodų šalinimu iš kūno. Tokį išberimą žmonės gauna Floridos vandenyse besimaudydami,

mas naudingų skysčių — ypač vaisių sunkų, paukštienos sriubos bei šaltibarščių ar rūgusio pieno bei pasukų gėrimų yra būtinas gausiai prakitaujant. Vietoje vandens naudokime, čia Amerikoje gyvendami, naudingus skysčius. Gausiai skysčius naudingus vartojant, ima ne tik oda, bet ir inkstai valyti kraują — šalinti nuodus iš kūno. Tik reikia bent pusantros kvotos šlapimo paroje padaryti, norint pakankamai pro inkstus nenaudingų medžiagų prašalinti iš kūno.

Neklausykime pasakų, kad vien per odą pirtyje prakitaujant valomas kraujas nuo visokių chemikalų. Tai ne tiesa. Inkstai atlieka visą valymo svarbiausią darbą. Taip jau kūnas sudėtas, kad jis apirūptas visais jam svarbiausiais prietaisais. Jie žmogui net nežinanti, net miegant valo kraują nuo kenksmingų liekanų. Sugadinti inkstai, ir žmogus netrukus mirs, nes pro vien odą kūnas nepajėgia prašalinti su prakitau kūniui naudingų atmatų. Oda tik padeda inkstams valyti kraują, svarbiausią darbą valymo atlieka inkstai, o ne oda.

Neapgaudinėjime ir nesileiskime apgaudinėjami

Blogas gyvenimas čia ant žemės lengvatikiui — menkos asmenybės žmogui. Jį tokį išnaudoja visokie apgavikai. Štai, vienas neva religininkas išgąsdina lengvatikį ypač lengvatikę pragariu ir prišneka visokių religinių prietarų — o tada žaliukus šienautė šienauja iš norinčiųjų tiesiog dangun patekti per apgaviko malonę. Ten kitas siūlo neva stebuklingą aliejų — tik tu tepkis ir tavo veidas bus raukšlės. Dar čia trečias siūlo savo pirtį ir „paslaptingas“ vitaminių tabletes kūno apšvarinimui. Dar jis parodo lengvatikį, kurio odą išberta nuo drėgmės ir karščio, kaip ženkla jo pajėgumo vartyti nuodus iš kūno. Visa tai yra apgaule ir nė vienas mūsiškiui nereikėtų su tokiais apgavikais susidėti bei jiems savo kišenę tuštinti.

Mat, religija yra naudingas žmogų dalykas — tik be ap-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

Būkime visi lietuviai pakankamai išmintingi ir spraskime, kad vaisių sunkos gėrimas ir pirtyje bei vonioje gausus prakitavimas yra svarbu kraują valant nuo prašalintų medžiagų. Čia jokios svarbos neturi neva paslaptingos piliulės, kai žmogus naudingas medžiagas pasisavina naudingų skysčių gėrimų ir mišrus valgio valgytu. Taip pat neturi jokios reikšmės, ar tu prakitauji sausame karštame ore, ar garų turinčioje patalpoje. Nieko čia nėra paslaptingo su prakitavimu. Visi žmonės prakitauja įvairiose apylostose, kiti net sunkiame darbe. Jei žmogus tinkamai maitinas — jis gerai savo kūną valo pro inkstus ir dalinai pro odą. Tai ir viskas. Bet pelnagaudžiai pajuto, kad jie prakitavimu gali suvedžioti lengvatikius. Jie gąsdina žmones baisiais kūno celių apnuodijimais ir čia pat pasiūlo savas, neva paslaptingas, piliules ir sauso oro patalpą prakitavimui. Toks neteisingas žmogaus suvedžiojimas yra apgavystė. Jis nė vienas lietuvis neturėtų patekti.

Kūno toks valymas Lietuvoje buvo atliekamas rugius kertant, mėsą kuopiant, šieną-dobilus piaunant ir kitus sunkius darbus dirbant. Žmonės sveikai maitinos, inkstų negadino ir prakitavimu savo kraują gaivino. Mes čia Chicagoje galime prakitauti šiltoje patalpoje, vonioje bei pirtyje. Tik apseikime be visokių apgavikų, kurie nuo karščio ir drėgmės išberimą odos (heat rash) laiko jų „stebuklingų“ piliulių veikla — nuodų šalinimu iš kūno. Tokį išberimą žmonės gauna Floridos vandenyse besimaudydami,

mas naudingų skysčių — ypač vaisių sunkų, paukštienos sriubos bei šaltibarščių ar rūgusio pieno bei pasukų gėrimų yra būtinas gausiai prakitaujant. Vietoje vandens naudokime, čia Amerikoje gyvendami, naudingus skysčius. Gausiai skysčius naudingus vartojant, ima ne tik oda, bet ir inkstai valyti kraują — šalinti nuodus iš kūno. Tik reikia bent pusantros kvotos šlapimo paroje padaryti, norint pakankamai pro inkstus nenaudingų medžiagų prašalinti iš kūno.

Neklausykime pasakų, kad vien per odą pirtyje prakitaujant valomas kraujas nuo visokių chemikalų. Tai ne tiesa. Inkstai atlieka visą valymo svarbiausią darbą. Taip jau kūnas sudėtas, kad jis apirūptas visais jam svarbiausiais prietaisais. Jie žmogui net nežinanti, net miegant valo kraują nuo kenksmingų liekanų. Sugadinti inkstai, ir žmogus netrukus mirs, nes pro vien odą kūnas nepajėgia prašalinti su prakitau kūniui naudingų atmatų. Oda tik padeda inkstams valyti kraują, svarbiausią darbą valymo atlieka inkstai, o ne oda.

Neapgaudinėjime ir nesileiskime apgaudinėjami

Blogas gyvenimas čia ant žemės lengvatikiui — menkos asmenybės žmogui. Jį tokį išnaudoja visokie apgavikai. Štai, vienas neva religininkas išgąsdina lengvatikį ypač lengvatikę pragariu ir prišneka visokių religinių prietarų — o tada žaliukus šienautė šienauja iš norinčiųjų tiesiog dangun patekti per apgaviko malonę. Ten kitas siūlo neva stebuklingą aliejų — tik tu tepkis ir tavo veidas bus raukšlės. Dar čia trečias siūlo savo pirtį ir „paslaptingas“ vitaminių tabletes kūno apšvarinimui. Dar jis parodo lengvatikį, kurio odą išberta nuo drėgmės ir karščio, kaip ženkla jo pajėgumo vartyti nuodus iš kūno. Visa tai yra apgaule ir nė vienas mūsiškiui nereikėtų su tokiais apgavikais susidėti bei jiems savo kišenę tuštinti.

Mat, religija yra naudingas žmogų dalykas — tik be ap-

gaviko apseinant. Taip pat aliejai yra naudingi, tik ne raukšlėm šalinti. Pirtyje prakitavimas, kaip ir lietuvių prakitavimas, yra naudingi dalykai — tik prakitavimu nereikia apgaudinėti žmonių, neva stebuklingos — paslaptingos piliulės už tūkstantines igijimas visą darbą atlieka.

SENI PAPROČIAI

Gyvenimas keičiasi ne šimtmečiais, bet dešimtmečiais, kartais ir metais. Vieni kitiems daro įtakos — geros ar blogos, bet ne visuomet teigiamos. Ypač tai žymų jaunųjų, kurie seką vieni kitą be kritiško žvilgsnio. Reikia tik atsiminti ilgus plaukus, barzdas ir suplyšusius drabužius prieš kokių dvidešimt metų. Buvo sunku net pagalvoti, kaip pasiturintų tėvų vaikai, užuot studijavę ir pasirodę ateičiai, metęsi į tokias ydas, kurios atsiliepią ir dabar sveikatos atžvilgiu ir išsiauksimo stoka. Ką jau kalbėti apie jų prieauglio sveikatą ar auklėjimą.

Negalima tvirtinti, kad ta mada jau visiškai išnyko ir kad dabarties jaunuoliai neseka pavyzdžiu. Nors jie vadinami atsilikusiais mados atžvilgiu, bet net jau suaugę ir metais subrendę negali atsakyti senų papročių, kurie nepasizymi nei dora, nei ištikybė, nei savo artimo ar savo tėvynės meile.

Šalia jų auga nauja karta, kuri turi savo papročius. Jie jau kitomis akimis žvelgia į gyvenimą, į savo pačių ateitį ir į savo aplinką. Tai nereiškia, kad jau jie yra atmetę senos mados palikimą. Bet vis dėlto jie jau auga savitu gyvenimu, nors tose pačiose pavojuose ir tose pačiose neigiamose įtakose.

Negalima žvelgti tik į jaunimą, kuris dar ieško kelio. Reikia žvelgti ir į suaugusius, kurie jau turėtų būti radę savitą kelią, nes juo jau yra eję dešimtį ar daugiau metų. Ir jie pasiduoda laiko įtakai, kartais neigiamai, kartais pražūtingai ir net pavojingai jiems patiems ir jų augimui naujai žmonių kartai. Narkotikai šiuo metu yra pelno siekimas ir daugiau platinami tarp jaunų žmonių, kurie dar pakankamai neturi atsparumo ar iš smalsumo nori viską išmėginti. Suaugusiems mažiau pavojingi šie žalingi įpročiai, bet ir jiems pavojingi tuo, kad jie pasidaro abejingi šiai epidemijai, nei ligai ir permažai prieš ją kovoja.

Aplinkos įtaka veikia, kai savas kaimynas ar artimas negerbiamas, jo reikalais nesirūpinama, nenoras būti „įvėlta“ į svetimą reikala. Tai ne tik dešimtmečių papročiai, kurie yra kilę tik dabar, bet tai šimtmečių įtaka, kai žmogus žmogui buvo priešas, nes jis buvo visiškai svetimas. Ir dabar nuostabu, kad kaimynai net vieni kitų nepažįsta, nežino, kas šalia jų gyvena, kokiais rūpesčiais jie sielojasi ir kokie sunkumai juos spaudžia. Tai seniai įsigyta baimė, kad kaimynas, būdamas visai svetimas, gali būti pavojingas. Jo nelaimė ar jam nelaimėje suteikta pagalba gali sukelti naujų rūpesčių, kuriais reikės sielotis visai be savo reikalų pagerinimo ir be savo asmeninės naudos.

Tai matyti ypač miestų susigrūdime, kur kiekvienas gyvena savo reikalais ir savaime pasaulyje. Juk iš tikrųjų negali žinoti, iš kur tas ar kitas kaimynas yra atėjęs, kas jis yra, kokių jis pažintų ir interesų, kas jį skatina ir kaimynišką draugystę. O kai dar teismams kartais liudininką ilgiau tampo ir labiau išnaudoja negu nusikaltėliui, tai jau ir pasidaro įprotis nesiiekti į kito reikalus, nepadėti kito nelaimėje ir nepasidaryti savo „brolio sargu“.

Oscaras Milašius, prancūziškai rašęs lietuvių poetas ir mistikas, sako, kad Amerikoje nėra kaimynų, nėra draugų, nėra ir tikros meilės net tarp šeimų ir giminių.

Ar tai gerai, galvojant apie žmogų, kaip brolių ir kaip panašų kūrinių, tai jau klausimas, nėra tik apie neigiamus papročius. Tai tikro žmoniškumo, tautiškumo ir krikščioniškumo stoka. Negalima tų papročių išnaikinti taip greitai, kaip visuomenės vadovai norėtų, kai gyventojų kilnojimas yra toks dažnas, kad natūrali baimė ko nors blogo iš savo nepažįstamo kaimyno susilaukti savaime kyla. Dar prisideda bendra nuotaika, bendri papročiai vengti savo kaimyno ir „neįsivelti“ į jo reikalus net tada, kai jis reikalingas pagalbos. Jauni tos baimės mažiau turi, — jie daugiau ir pasiduoda svetimųjų įtakai. Suaugusieji prisitaiko prie papročių, kartais net užmiršdami, kad jų pareiga padėti ir savo artimui.

Iškyla klausimas, ar šiais naujais laikais, šiose naujose aplinkybėse nesudaro panašūs papročiai ir tarp lietuvių ilgesni laiką šiame krašte gyvenusių? Stebėjimai parodo, kad, jei ir ne visuotiniai, tie papročiai daro įtaką. Amerikietis, nepaisant, kokios kilmės jis bebūtų, natūraliai įtartinėja savo kaimyną, išsilaikę papročio — saugotis ir neįsivelti į svetimus reikalus, kad paskiau nereikėtų kartu su kaimynu nešti atsakomybę. Lietuviai mažiau įtartinai savo kaimynų atžvilgiu, bet labiau savųjų, kurie yra kitų pažintų, kurie skirtingai gyvena, kurie daugiau arba mažiau turi. Šiuo atveju lietuvių ateiviai ir net jau čia gimę yra įtaringesni savo tautiečių atžvilgiu. Jie įtaria juos ne tiek galimu pakenkimu sau patiam, kiek pakenkimu savo tautai, kuria jie dažnai tik žodžiais tarsi rūpina.

Negalima tai laikyti tik blogos valios apraiška. Lietuva buvo po svetimųjų jungu daugiau kaip šimtmetį, o ir prieš tai svetimieji ar nutautę tautiečiai persekiojo juos dėl mažiausio nuo jų pareidymų nukrypimo. Nei baudžiava, nei okupacijos neištrinė savo kalbos, savo tautos, kaip jie ją suprato, meilės, bet sužadino įtartinumą, nepasitikėjimą savaisiais ir svetimaisiais. Tie seni papročiai, dar atmiesti svetimybėmis, ir tai panašiomis, daro neigiamą įtaką, kuri nepasizymi tikra artimo meile ir tikru broliškumu. Sakoma, kad įtarimas mažiau įžeidžia įtariamąjį, o daugiau įtartinėtoją, nes jis apie kitą sprendžia pagal savo nuotaką ir savo dvasią, net viešai tuos įtarimus skelbdamas kaip tikrus faktus.

Ar išgydoma ši liga amerikiečiuose — kaimynų baimė, taip pat ar išgydoma lietuvių liga — įtartinėjimas ir nepasitikėjimas pagal savo nusistatymą? Nauji laikai sudaro naujus papročius, bet neišrauja ir senųjų. Bet sąmoningas žmogus turi juos vertinti tik sąmoningai. Kitaip jie virsta ydomis, kurios nėra pagydomos. Lietuviai bent savo tarpe turėtų rodyti didesnį broliškumą, didesnę meilę vieni kitiems, kad didesnė meilė kiltų ir tautai, kuriai visi priklauso ir jai atstovauja svetimųjų tarpe.

IKURTUVĖS

Persikėlus gyventi į naują namą, senovės Lietuvoje buvo keliamos apeiginės (ne tik vaišinės) įkurtuvės arba įkūrės. Į jas kviečiami kaimynai, artimieji giminės, bitininkystės

bičiuliai, statybos meistras. Apie įsikraustymui teiktą reikšmę liudytų toks paprotys: žmonės pirmą įleidavę į namus gaidį ir laukdavę, kol jis užgiedos. Tuo norėta išvengti namuose vaidenimosi. Kartu su įsikraustymu (o ne vėliau) vykdavo ir įkurtuvės.

TIKRASIS KOMUNIZMO VIRŠŪNIŲ VEIDAS

Kaip Pietrozavodske buvo paminėta Lenino 100 metų gimimo sukaktis

Pirma negu paduosime aprašymą, kaip Pietrozavodske buvo paminėta Lenino 100 metų gimimo sukaktis, susipažinkime su to minėjimo dalyviu. Tai Sergej Kurdakovas, našlaitis, augintas vaikų prieglaudose, išmokęs elgetauti, vagiliauti, narkotikais prekiauti, uolus spalukas, pionierius, vėliau komjaunionis, baigęs mokyklą, buvau pasiųstas į Krasnozavodsko (Kamčatkos) jūrininkystės mokyklą. Pasirinko laivų radijo specialybę. Būdamas tos mokyklos kadetas, vadovavo komunistinės jaunimo sąjungos (komjaunimo) būreliui, talkino policijai naikinti „religinikus“, pasižymėjo kaip ištikimas komunizmo ir komunistų partijos garbintojas. Baigęs mokyklą, pradėjo plaukioti laivais. Kai kartą jo laivas priartėjo prie Kalifornijos krantų, jau buvo nusprendęs pabėgti, bet jį sulaukė ankščiau gauta žinia, kad amerikiečiai vieną tokį pabėgėlį — Simą Kudirką grąžino sovietams ir tas buvo smarkiai nubaustas.

Bet kai laivas, plaukdamas į šiaurę, priartėjo prie Kanados krantų, Kurdakovas 1971. IX. 3 pabėgo iš sovietinio laivo ir vos gyvas išlipo į Kanados krantą. Atgavintas ir pagydytas, Kanados valdžios ištrėdytas, gavo leidimą pasilikti Kanadoje. Apsigyveno Toronte. Tačiau sovietų agentų sekojamas ir grasinamas, persikėlė į Kaliforniją, kur 1973. I. 1, išvykęs į kalnus slidinėti, tragiškai žuvo: nusišovė kibinėje nešiojamu revoliuvinu. Būdamas Kanadoje, tapęs krikščionių, suradęs kitados persekiojimą, savo pasakaitose, spaudoje, televizijoje pasakojo savo biografiją ir veiklą komunizmo gretose. Tie jo pasakojimai buvo surinkti į knygą, kuri pirmiausia atspausdinta anglų kalba, o 1976 m. pasirodė jos prancūziškoji laida (antroji 1982 m.): „Pardonez — moi, Natacha“ (Atleisk man, Nataša). Iš minimos prancūziškos knygos paimtas čia paduodamas aprašymas.

Būdamas komunistinio jaunimo sąjungos vadu jūrininkystės akademijoje, dažnai girdėdavau kalbant apie draugą Orlovą, visos provincijos komunistų partijos vadą. Stalino laikais draugas Orlovas buvo pasiekęs visos Kamčat-

kos provincijos partijos sekretoriaus vietą ir buvo vadinamas „mažuoju Stalinu“ ne tik dėl to, kad iškilo Stalino režimo laikais, bet ir dėl to, kad savo metodais, asmenybe, vadovavimo būdu panašėjo į Staliną.

Draugas Orlovas buvo vienas iš poros šimtų geriausių Sov. Sąjungos vadų. Aš dažnai girdėjau jo vardą ir jaučiau jam nuostabą ir pagarbą. Pirmą kartą jį sutikau 1970 m. balandžio 22 d. labai svarbiausioje partijos susirinkime, kada buvo minimas 100 metų komunistinės jaunimo sąjungos (komjaunimo) būreliui, talkino policijai naikinti „religinikus“, pasižymėjo kaip ištikimas komunizmo ir komunistų partijos garbintojas. Baigęs mokyklą, pradėjo plaukioti laivais. Kai kartą jo laivas priartėjo prie Kalifornijos krantų, jau buvo nusprendęs pabėgti, bet jį sulaukė ankščiau gauta žinia, kad amerikiečiai vieną tokį pabėgėlį — Simą Kudirką grąžino sovietams ir tas buvo smarkiai nubaustas.

Bet kai laivas, plaukdamas į šiaurę, priartėjo prie Kanados krantų, Kurdakovas 1971. IX. 3 pabėgo iš sovietinio laivo ir vos gyvas išlipo į Kanados krantą. Atgavintas ir pagydytas, Kanados valdžios ištrėdytas, gavo leidimą pasilikti Kanadoje. Apsigyveno Toronte. Tačiau sovietų agentų sekojamas ir grasinamas, persikėlė į Kaliforniją, kur 1973. I. 1, išvykęs į kalnus slidinėti, tragiškai žuvo: nusišovė kibinėje nešiojamu revoliuvinu. Būdamas Kanadoje, tapęs krikščionių, suradęs kitados persekiojimą, savo pasakaitose, spaudoje, televizijoje pasakojo savo biografiją ir veiklą komunizmo gretose. Tie jo pasakojimai buvo surinkti į knygą, kuri pirmiausia atspausdinta anglų kalba, o 1976 m. pasirodė jos prancūziškoji laida (antroji 1982 m.): „Pardonez — moi, Natacha“ (Atleisk man, Nataša). Iš minimos prancūziškos knygos paimtas čia paduodamas aprašymas.

Kai aš buvau pristatytas kaip pirmą vietą laimėjusios komunistinio jaunimo sąjungos skyriaus pirmininkas, televizija perdavė įvykį tiesiog iš salės. Buvau iš anksto paruoštas paruošti padėkos kalbą. Kalbėjau užsidesęs apie komunizmo triumfą. Daviau smulkia atskaitą mano, kaip komjaunimo vado, ir dėčiau tuo darbu planus ateičiai. Sakiau, kad mūsų tikslas tarnauti partijai ir dirbti dar uoliau, negu praityje. Baigdamas savo kalbą iškilmingai pareiškiau: „Pagerbamas draugas Lenino atminimą, aš įsipareigoju, kad mano organizacija atliks dar svarbesnius darbus sekančiais metais. Aš jums pažadu, kad tai bus padaryta šventam Lenino atminimui. Itai bus tik pradžia!“.

Kalbėjau labai rimtai. Kai baigiau kalbėti, pasigirdo karšti plojimai, o draugas Orlovas pakilo ir mane apkabino. Jis liepė atnešti raudoną vėliavą, kuri oro keliu buvo atsiųsta iš Maskvos. Vėliava buvo išvyniota ir man įteikta. Aš

susijaudinęs ją apsvyniojau, o publika nesiliovė plojusi. Man tai buvo labai svarbus įvykis. Aukščiausias Kamčatkos provincijos komunistų partijos vadai, laikomas vienu iš geriausių visoje Sovietų Sąjungoje, pasirodė televizijoje mane apkabinęs.

Kai plojimai nurimo, draugas Orlovas padarė tokį pareiškimą: „Toks jaunuolis yra tobula pavyzdys visiems jauniesiems komunistams, kurie atstovauja Sov. Sąjungos ateičiai. Draugai, žiūrėkite į šį jaunuolį: jis drauge su kitais į jus panašiais yra mūsų krašto ir partijos ateitis“. Man sukosi galva. Tikėjau, kad televizijoje nebus matomas mano susijaudinimas. Juk tai buvo gražiausias momentas visame mano gyvenime.

Pasibaigus ceremonijoms, kalboms ir premijų išdalinimui, mes visi buvome pakviesti į didelę salę vaišėms, kur stalai lūžo nuo valgių ir gėrimų. Daugelis mane apsiėmė ir sveikino su laimėjimu. Tačiau aukštieji vadai, o su jais ir draugas Orlovas nepriėjau prie mūsų. Jiems buvo paruošta atskira salė. Pavalgę pakilau nuo stalo ir išėjau į koridorių prasišveikinti. Nebuvau daug gėres, nes reikėjo ruošti judo rungtynėms, kur irgi tikėjau laimėti pirmąją vietą. Grįžtant į salę, staiga atsirėdė šalutinės durys, ir pasirodė draugas Orlovas. Jis, nors jau buvo gerokai girtas, mane pažino ir, paėmęs mane už rankos, pasakė: „Stai draugas Kurdakovai, eikš pas mus“. Abejojau — eiti ar ne. Juk ten, kur susirinkę aukščiausieji mūsų provincijos vadai, aš turėjau jausis neįprastai. Bet Orlovas tiesiog įsitempė į vidų. Ten buvo apie dvidešimt aukštų karininkų, susispietusių apie didelį stalą, apkrautą valgiais ir gėrimais. Pagalvojau, kad gerai, jog jie atsirėdė valintis nuo kitų, nes ant jų stalo be įprastinių mėsinių valgių, buvo ir kiti, ypač delikatesai, graikiškas vynas ir kita, kas tik galima įsidrėkšti. O vodka tai upelias tekėjo. Aš buvau tiesiog suglumintas. Panašius valgius mes nematėme ir nesapnavome salėje, kur buvo mūsų paruoštos vaišės.

Orlovas trumpam atsispažė ir svyrudamas išėjo ieškoti išeinamosios vietos. Jam išėjus, apsidairiau aplink. Pamačiau visus Kamčatkos provincijos

komunistų vadus, jie jau buvo girtutėliai: vieni jau nuvirtę po stalą, kiti galvas pasidėję ant stalo ir valgių lėkštes. Vienas gulėjo ištiesęs kojas per visą stalą. Žiūrėjau į juos su pasibaurėjimu. Akademijos kadetai ateityje niekad nebus leidžiami į panašias šventes ir pokylius. Pagalvojau: „Sios Sov. Sąjungos provincijos žmonių gyvenimas priklauso štai nuo šių žmonių, tiek pasigėrusių, kad jie jau neatsimena nė savo vardų“. Tai juk komunizmo vadai, „visuomenės grietinėlė“... Vienas pasijuto blogai ir apvėmė savo uniformos žibantias sagas. Visa ta neišvaizduota scena mane sukrėtė iki sielos gelmių.

Netrukus grįžo Orlovas. Jis mane pasisodino šalia savęs. Kadangi jis vis dar nesiliovė gėres, kas kart darėsi girtas, galva ėmė svyruoti ir šalis. Staiga užsidenė veidą servečių ir pakėlęs galvą ėmė šaukti: „Duokit man servetėlę!“ Padaviau jam švarią ir, kai jis nusiėmė tą, kuria buvo prisidengęs savo veidą, pamaciau, kaip išventas valgis dribo nuo jo kaktos, veido, nosies. Bandė dar pasiimti obuolinės košės, bet ir ta nepateko į burną, o tik ant krūtinių. Jis keikėsi, kaip vežikas. Tai buvo priitrenkiantis vaizdas. Valgiais buvo išsišėpęs savo veidą, švarką ir ant krūtinių medalius.

Staiga Orlovas atsisagstė savo uniformą ir man parodė ilgą randą žaizdos, kurią gavo karo metu, ir vėblendamas ėmė kalbėti: „Drauge Kurdakovai, ar tu čia, ar matai šitą? Tasai mergvaikis Stalinas man padarė! Tai Stalinas pasiuntė mane į frontą. Stalinas naudojo mūsų kūnus vietose ginklų. Stalinas man tai padarė. Ir kai aš prisimenu, kiek jis blogo padarė, aš jį keikiu“.

Jis ėmė keikti ne tik Staliną, bet ir kitus: „Nekalbėjau vien tik apie Staliną, bet ir apie Brežnevą. Kas jis? Tai pataikūnas, šliaužiantis parazitas, Stalino čėbatur padaižys. Štai kaip Brežnevas išliko ir štai kaip jis tapo didžiausiu komunistu. Aš esu dalyvavęs komunistų partijos kongrese Maskvoje. Jis bliovė kaip avinas, be, be, kiekvienas jo žodis buvo panašus į ožio bliovimą“.

Aš netikėjau savo ausimis. Girtas Orlovas šoko kaip gaidys prieš asilą, vartodamas nešvankius žodžius, kuriais vaizdavo savo „kolegą“ Brežnevą. Aš apsidairiau aplinkui, norėdamas patikrinti, ar kas nesiklausė šios scenos žodžių. Jei kas visa tai girdi, tai man galas. Bet atrodė, kad niekas nieko negirdėjo, nes visi buvo jau be sąmonės girti, nepajėdami suvokti, kas aplinkui de-

dasi. Pats Orlovas buvo tarsi kitame pasaulyje kartodamas svačiojimus ir kvailystes.

O aš nepasitikėjau ne tik kitiems, bet ir pačiu Orlovu. Jei jis vėliau atsimins, ką man yra sakęs, tai mano gyvenybė neverta nė kapeikos. Jis neleis, kad aš likčiau gyvas liudininkas to, ką jis yra man kalbėjęs. Juk jis turėjo pilną galią kitų gyvybės ir mirties sprendime. Aš vis dar jį sekiau. Pasidėjo galvą ant stalo ir atrodė jau bemiegas. Tik staiga atsitiesė, iškėlė rankas ir ėmė šaukti: „Komunizmas yra didžiausias prakeikimas, kokį žmogus kada nors buvo pažinęs! Staiga nuleido galvą ir pramurmėjo: „Komunizmas yra... (viešai nekartojami žodžiai)“.

Aš iš baimės tiesiog sustingau. O Orlovas vėl atsigavo ir šaukė: „Komunizmas yra siurbelių gauja!“.

Aš pasiskubinau pabėgti iš tos vietos ir grįžau į jūrininkystės akademiją tiesiog bėgomis. Keletą dienų gyvenau vien tik baimė.

Prieš susitikdamas su Orlovu, aš nuosirdžiai ir tvirtai tikėjau komunizmu. Mano tikėjimas buvo nepajudinamas komunizmo tikslais ir siekimais. Dažnai jaunesni kadečiai manęs klausdavo: „Kodėl Sovietų Sąjungoje gyvenimas yra toks sunkus? Aš turėjau visiems vienodą atsakymą: „Jis toks yra dabar, bet mes sukurisime gražesnę ateitį“. Ir tuo tikėjau nuosirdžiai. Tiesa, aš buvau pastebėjęs tam tikrų prieštaravimų tarp to, ko komunizmas moko, ir gyvenimo tikrovės. Bet aš buvau įsitikinęs, kad tai įvyksta dėl nukrypimų ar asmeniško silpnų, ir kad mes tikrai kuriame geresnę rytojų.

Tačiau mano susitikimas su Orlovu toje salėje, pilnoje svarbių komunistinio pasaulio asmenybių, man atskleidė viso to veidmainiškumą. Kartais ištisas dienas galvodavau apie tą puotą. Štai kas iš tikrųjų yra mūsų vadai — galvojau. Jie yra beširdžiai, kieti cinikai, nepajėgūs tikėti komunizmu. Jų vienintėlis rūpestis — rasti būdus, kaip kilti aukštyn.

Supratu, kad vadai gyvena ekstravagantiškai, kai tuo tarpu liaudis velka dienas skurde ir sunkenybėse. Pastebėjau, kad yra bedugnė tarp komunizmo pažadų ir liaudies gyvenimo tikrovės. Iki tol aš vis rasdavau būdus, kaip pateisinti tokius nelygumus, ir save guosdavau sakydamas: „Mes aukojamės šiandien už rytojų pergalę“.

Bet dabar aš turėjau netikėtiną spektaklį. Nusprendžiau, kad tie žmonės nieko netiki, o tik panaudoja sistemą savo (Nukelta į 4 psl.)

SIBIRO SĄVARTYNAI

Romanas
P. MELNIKAS

50

Palikęs verkiantius Flavos vaikus, striksinčias vištas ir kriukšintį paršiuką, kuris jį palydėjo iki durų, nukabino nuo vinies kadorojantį gūnią ir išbėgo iš namų. Lauke, apsvaigęs nuo žinių, jis ėjo apenigta gatve, išėjo į laukus, galvoj mušant lyg būgnais. Jis patyrinėjo sniego veidą, karštą kastą, krėvė galvą, numarmėjo griovinį prie pažastų ir vis kalbėjo su savim.

Pasiekė savo vedusio tautiečio trobelę prie miško su permirkusiu stogu. Jį rado stovintį kieme, apsidengusį stora rudine ir žiūrint į mėnulį.

Jis apsikabino.

— Ar žinai apie?... — kreipėsi Zoltanas.

— Žinau, žinau, girdėjau, negaliu užmigti, — atsakė Šandoras.

— Melskimės. Prašykim Dievo pagalbos tiems, kurie kovoja gatvėse už mus. Nesidrovėk, Šandorai, klaupkis čia šalia manęs. Šitaip. Ir kartok: gerasis Dieve, dabar laikas stebuklui. Jei nori vengrų kraujo, imk ir mūsų. Amen.

Nusikratę nuo kelių sniega, abu ėjo į trobelę. Šandoro žmonai, negražiai užbekei pavaisius, naujais gultai, jie dar ilgai sukinėjo radiją kalbėdami ar pravirkdami iš džiaugsmo, kaip maži vaikai. Atrodė, laisvė ir jiems netoli.

— Žmonės lieja kraują Budapešte ir už mus, — abu nuolat kartojė.

Iš ryto sniegas nustojo kritę, ir Zoltanas sugrįžo

į darbą. Sandėlyje jį apspito krovikės rusės ir keli geležinkeliečiai, plojo jam per pečius ir spaudė ranką, sakydami: „Geri vaikai. Jie ten jiems gerai įkūrė į kailį“.

Zoltanas net nežinojo ką atsakyti. Rodyti savo džiaugsmą ar tylėti ir slėpti degantį entuziazmą, kuris plėšė jo širdį? Pietia jį vis stebėjo. Visiems taip šnekant ir nedirbant, sandėlininkas priėjo prie telefono, pakėlė ragelį ir ilgai su kažkuo šnekėjosi.

Už dešimties minučių prie sandėlio sustojė automobilis ir šoferis, pakvietęs Zoltaną į vidų, nuvežė pas partijos sekretorių. Semionas sėdėjo piktą veidą išraiškia su keliais partiečiais prie didžiulio aparato ir klausėsi Tasso žinių.

Dabar tai bus, pagalvojo Zoltanas ir sudrebėjo. — Zlotni, — tarė Semionas, — situacija sunkiai išaiškinama. Gal tu žinai, kas dedasi? Kas jie, tie Nagy ir Kadar? Kokia tavo nuomonė? — šyptelėjo jam ironiškai.

Zoltanas nustebo. Atrodė, jie ir Sibire kažko bijojo.

— Aš neturiu jokios nuomonės, — atsargiai atsakė.

— Girdėjai žinias?

— Girdėjau.

— Kas dedasi ten? — Jie visi sužiuojo į vengrą, tarsi jis būtų didesnis žinovas už Maskvos pranešėją.

— Mano nuomonė apie Vengriją ir mano darbą sandėlyje neįeina. Į darbą pristatčiau prieš septynias, tai gal Pietia geriau kvalifikuotas jums tai išaiškinti, — atkirto Zoltanas, ignybdamas sandėlininkui.

Pasiutėlis sekretorius pradėjo garsiai juoktis. Juoke skambėjo aštri, autoritetinga, bet pažeista gaida. Pilnu kartumo balsu riktelėjo, numodamas ranka:

— Gali eiti, bet neik į sandėlį. Sėdėk sau na-

muose pas Flavą ir niekur nesirodyk. Šoferis tave nuveš. Gerai?

— Bet Flavą manęs pribijo. Vakar išbėgo pas kaimynus, lyg aš jį ką blogo norėčiau padaryti. Ko jūs visi bijot manęs?

— Padėk jai namuose. Ir šypsokis daugiau. Baisiai atrodo. Kas tau?

Šoferis, veždamas Zoltaną namo, pasakojo, kad partija išsiganodė net Zoltano šešėlio, primenantį visiems, kad Budapešto darbininkai baigia naikinti tokias dėles ir blakes, kokias jie yra. Jis pats dirbęs dieną ir naktį, bet ne dėsimadalio neuždėjęs, ką jie įsideda sau į kišenes.

Zoltanas tylėjo, galvodamas, kad provokuoja. Išlipus iš automobilio, namuose Flavos dar nebuvo ir jis vėl sukiojo radiją. Daugiau žinių tą dieną ir sekantį apie jo kraštą jau nebebuvo. Lyg magiška lazdele kažkas iš oro bangų jas išginė.

Bet žinia greitai sklido.

Semienė, iš Sašos sužinojusi, kas dedasi, pietų metu atbėgusi į tvartą iš laukų, šokčiodama iš džiaugsmo, pasakė Ilonai:

— Sukilo vengrai.

— Sukilo? Vaje. Matai, matai... — džiaugėsi Ilona, kramtydama duonos žiaurę. — Gal mums kiek palengvės nuo to? Gal šitos duonelės bus daugiau?

— Bereikia tik laukti ir stebėti, kaip visa tai pasibaigs. Saša girdėjęs, kad sukilėliai užėmė radiofoną, kareivines ir prašo Vakarų pagalbos. — Tai gal drąsuoliams ir padės. Juk laikas. — Staiga Ilona nustojo maišiusi buizą kiaušiams, keldamasi ant kojų ją išvertė ir pradėjo ant jos trypti, ištaškyma po aslą.

(Bus daugiau)

KRISTINOS IR VIRGAUS VESTUVĖS

Buvo graži, saulėta ir pava-sariškai giedri birželio 18-sios popietė Clevelande, kai trim-to garsai pasitiko įeinančius į Dievo Motinos Nuolatinės Pa-galbos šventovę aštuonias puoš-nias pamerges ir tėvo lydimą nuotaką Kristiną Rociūnaitę. Prie altoriaus jaunųjų laukė kun. Kazimieras Stewart — ce-lebrantas, parapijos klebonas kun. Gediminas Kijauskas, S. J., kun. Stasys Raila ir kun. Aleksandras Goldikovskis. Mišias koncelebravo visi kuni-gai. Santuokos sakramentą suteikė kun. Kazimieras, tre-ciosios kartos lietuvis iš Phi-ladelphijos, dirbąs amerikiečių parapijoje.

Jaunųjų tėvai Bronė ir Vy-tautas Volertai iš Delran, N. J. ir Ona ir Vacys Rociūnai iš In-dependence, Ohio, uždegė dvi iš trijų žvakų už altoriaus gro-telių.

Mišių metu skaitinį iš pra-našo Jeremijaus knygos, psal-mes ir skaitinį iš apaštalo Sv. Pauliaus laiško Kolosiečiams skaitė patys jaunieji. Po šv. Mato Evangelijos apie di-džiausius įsakymus įstatyme — meilę Dievui ir artimui, kun. Kazimieras giliai išma-sytame pamokslė kalbėjo: „Viena šeima Dievo akivaiz-doje, mūsų katalikišku tiki-mu, lietuviška prigimtimi ir ypač šiandien viena dvasia, nes Kristina ir Virgas yra pa-sikvietę mus liudyti jų pasiža-dėjimus vienas kitam, Dievui ir mums. Kadangi esame ypa-tinga šeima, lietuviška, gali-mė suprasti šios dienos reikš-mę daugiau negu kiti katalikai“. Kunigas toliau ak-centavo santuokos gilią pras-mę, kur įvyksta trijų asmenų susijungimas — vyro, žmonos ir Kristaus.

„Šiuo Dievo buvimu su vyru ir žmona per santuokos sakra-mentą vedusiųjų gyvenimas ir meilė ugdo Dievą žmonių še-moje“. Tikroje krikščioniškoje šeimoje vieningumas, ištiki-mybė, įsipareigojimas ir pa-stovumas yra pagrindiniai ele-mentai“.

„Esant lietuviams, turėtu-mėm geriau už kitus suprasti Dievo paslapčių santuokoje. Esame viena svarbi šeima — vieno kraujo ir istorijos surišti kovoti kartu prieš visas blogy-bes, kurios nori tą mūsų še-imą sugriauti“. Džiaugdamas-isi jaunųjų įsijungimu į mūsų šeimą, kun. Kazimieras teigė, kad šis santuokinis sa-kramentas atgaivina ne tik

Kristiną ir Virgą, bet ir visą lietuvišką šeimą“. Jis meldė, kad „Aušros Vartų Marija saugotų jų meilę vienas kitam ir Dievui, kad Dievas būtų pas juos abu, kartu mūsų žmoni-jos, mūsų tautos ir Lietuvos gerui“.

Po santuokos sakramento pirmoji pamergė Ligija Rociū-naitė ir pirmasis pabrolis Vy-tautas Volertas tikintųjų mal-doje, sukurtoje jaunojo tėvo, maldavo Viešpaties palaimos jauniems, kad jie „Jo laimi-nami bendram gyvenimui, ne-stokotų jam pagarbos, vidinės meilės, santaros, gausos ir au-kos lietuviškajam labui“, kad „vienybėje laikytų visas še-mas“, kad „pavertę tėvy-nėje ir pasaulyje išsiblaškę lie-tuviai suprastų glaudžios šeimos svarbą ir išvengtų krikščionių priešingų gyve-nimo kelių“.

Jaunųjų tėvai atnešė auko-jimui duoną, vyną ir vandenį. Iš dviejų uždegtųjų žvakų už-degta viena vidury stovinčių, simboliškai reiškianti vyro ir žmonos susijungimą į vieną šeimą.

Motinos giesmė

Sv. Mišių metu giedojo buv. „Nerijos“ ansamblio daininin-kės. Sugiedota Ritos Klierie-nės — „Palaimink mūsų meilę“, (žodžiai D. Staniškienės), „Panis Angelicus“ (muz. Cezar Franck), „Marijos varpelis“ (muz. Prano Ambra-zo). Jautriai ir kartu didingai skambėjo jaunojo motinos Bronės Volertienės ir Onos Šalčiūnienės meniškai atlie-kamos Vytauto Volerto „Įžangi-ginės giesmės“ duetas. Ne-mirštama dovana sūnui ir naujai dukrai! Mišios už-baigtos vargonais ir trimis iš „The Trumpet Shall Sound“ iš Handelio oratorijos „Mes-siah“. Vargonais grojo ir Ne-rėjai dirigavo muz. Rita Klieri-enė, trimit. — Ilona Kuprevičiūtė. Ji trimitavo ir jaunajai įeinant į bažnyčią — „Trumpet Tune“ (Henry Pur-cell).

Visi santuokos apeigų daly-viai gavo specialiai atspaus-dintą Mišių mišiolėlį.

Vestuvinis pokylis

Vakare 400 svečių susirinko ukrainiečių katalikų parapi-jos erdvion salėn nuotaikin-gam vestuviniam pokyliui Parnoje. Svečių buvo iš Ame-rikos ir Kanados miestų, iš V. Vokietijos, iš ok. Lietuvos. Čia jaunuosius pagal lietuviškąją

Jaunieji Volertai tarp pamergių. Iš kairės: Re-na Vyšnionytė, Lidija Majauskaitė, Ilona Paš-kauskaitė, Vida Rociūnaitė-Dulienienė, jaunieji,

Ligija Rociūnaitė, Daina Mataitė, Ramunė Stra-vinskaitė ir Renata Baraitė.

tradiciją su vynu, duona ir druska pasitiko jaunųjų tėvai. Tradicijas, anot kun. St. Ylos, išlaiko vieningumo samonė ir ryšį su savąja žeme.

Invokacijos maldą sukalbė-jo kleb. kun. G. Kijauskas. Po-kyliui vadovavo Linas Rim-kus iš Washingtono, D. C., ir Birutė Zdanytė iš Hartfordo, Conn. Linas artistiška perda-vė ir lietuviško piršlio monolo-gą.

V. Rociūnas sveikino jau-nuosius, visus dalyvius susi-rinkusius į dviejų šeimų pras-mingą ir džiugią šventę ir jis kvietė, kad visi pasi-justų esą viena gražia lietu-viška šeima, trokštančia lai-mės ne tik jaunavedžiams, bet kiekvienam dalyvaujančiam paskirai dabar ir ateities die-nose. Taip pat padėjo angli-škai kalbantiems svečiams, kurių buvo tikrai keliolika. Visa programa buvo vedama lietuvių kalba.

V. Volertas savo žmonos vardu, pasidžiaugė, kad į jų pilį, saugojamą trijų „narsių riterių“, įžengė Rociūnų dukra, kurią abi še-mos didžiuliam džiugumui dalini-mės. Linkejo Dievo palaim-os, o „laikydamiės Desimties Dievo įsakymų, su-kursite santaiką, laimę, meilę ir gausą“. „Keliaukite, abu ži-nodami, kad džiaugsmu, var-gų, rūpesčių su jumis dalintis nori mama, brolis ir aš“, ir „daug pasieksite visada lik-da-mi arti religijos, tautos, tėvų, seserų ir brolių“.

Kristina ir Virgas savo žo-dyje dėkojo atvykusiems sve-čiams. Jaunojo žodis buvo nu-kreiptas į tėvus, išreikšta jiems pagarbą ir padėką: tėvų meilė vienas kitam pajėgė ir vaikams parodyti šeimynišką meilę. Dėkojo abiem tėvams už darbą lietuviš-kam reikalui. Ir kreipda-masis į savo žmoną Kristiną, dėkojo jai už tokią didelę širdį ir gilią meilę.

Nenorint ištęsti kalbų ir sveikinimų laiko, perskaitytos tikrai telegramos iš Lietuvos ir JAV LB krašto valdybos pirm. dr. Ant. Butkaus.

Pabrolių ir pamergių vardu jaunuosius sveikino jaunojo brolis Vytautas ir pakvietė šampano tostui. Džiaugsming-i „Ilgiausių, laimingiausių ir vaisingų metų“ linkėjimų gar-sai užliejo erdvią pokylis salę.

Jaunieji ir jų pulkas

Jaunoji lietuviška pora išei-na gyvenimui pasirodusi ne vien profesiskai, bet ir stipri tautinėse ir religinėse nuotai-kose. Abu ateitininkai. Virgas — elektros inžinierius, turįs bakalaurą ir magistro laips-nius, sieks doktorato, turi at-sakingą darbą Honeywell

bendrovėje. Kristina turi me-dicinos seserų bakalaurą, dirb-dama Clevelando klinikose emė magistro laipsniui kursus Case Western universitete. Virgas buvo PLJ sąjungos pirm., dabartinis LB Philadel-phijos apylinkės vicepirm., tautinių šokių grupės šokėjas, „Vilties“ choro choristas, LFB narys. Kristina — buv. Čiur-lionio ansamblio šokėja, spor-to klubo „Zaibo“ dalyvė, buv. LB Clevelando apylinkės val-dybos narė, PLJ sąjungos ta-rybos narė. Abu jaunieji yra baigę aukšt. liuanistines mo-kyklas, vadovavę jaunimo sto-vykloms.

Programos vadovai su taik-liu humoru pristatė vestuvinį pulką: Ligija Rociūnaitė, med. sesuo, jau trečius metus studi-juojanti mediciną, Vida Du-liūnienė — Rociūnaitė, baigusi soc. mokslus, Rena Vyšnionytė — turi bakalaurą iš komunikacijos mokslų, Re-nata Baraitė — farmacijos ba-kalaurė, Lidija Majauskaitė turi bakalaurą iš kalbų ir dra-mos, Ramunė Stravinskaitė — baigusi sociologiją, Daina Ma-taitė — jaunosios pusėsės — moksleivė, Ilona Paškauskaitė — medicinos sesuo; pabro-liai: Vytautas Volertas turi bakalaurą iš sąsąsų mokslų, Vy-tas Maciūnas — mech. inž., Algis Maciūnas — biochemi-jos inž., Vytautas Skrebūnas —

nekiln. turto agentas, jaunojo pusbrolis, Vidmantas Rukšys studijuojąs kompiuterių moks-lą, Andrius Razgaitis — in-dustr. inž., Paulius Bernotas — stud. architektūrą ir Jonas Vainius — stud. finansus.

Visos kalbos ir pristatymai buvo trumpi. Prie aštuonių vestuvinių pul-ko porų prisijungė dar antra tiek jaunų porų su tautiniais drabužiais ir su Rimo Strimai-čio orkestru nuotaikingai pašo-ko rezginėlį. Valso „Nemunė-li, Nemunėli“ melodija Kristina ir Virgas pradėjo šo-kių, dainos ir jaunatviško džiaugsmo vestuvinę dalį, ku-ri labai atitiko ir šio valso žo-džiams: „Pavasario džiaugs-mu dainuojų, Lyg paukštė skambia krūtine. O rūpesčių, sielvartų dienos Nuskendo gi-liam Nemune“...

Vestuvių svečiai, kurių di-desnė dalį sudarė jaunimas ir jaunos poros, vaišinos, šoko dainavo. Orkestrui pavargus, į jaunimo ratą įsijungė akor-deonai. Abu jaunieji nuvykę į PLD Chicagoje, ir atlikę savo pa-reigas vienas kaip choristas Dainų šventėje, o kita kaip sportininkė Sporto žaidynėse, išskrido povestuvinei kelionei į Europą.

Jauniems Volertams lai-mingų ateities dienų.

S. G.

II PASAULIO LIETUVIŲ DIENOS

Redaktorių darbų koordinatorius Bronius Nainys.

Skyrių redaktoriai:

PLB seimo — Romas Kasparas.

Jaunimo kongreso — Ofelija Baršėkytė ir Ramunė Kubiliūtė.

Sporto — Vytautas Grybauskas.

Dainų šventės — Danutė Bindokienė.

Kultūrinių renginių Vacys Rociūnas.

Kultūrinių pramogų — Marija Remienė.

Viršelių ir ritualinių puslapių puošė Vincas Lukas.

Tai istorinis, gražiai išleistas leidinys, didelio formato, 332 psl., keli šimtai iliustracijų. Išleido II PL dienų komi-tetas. Spaudė „Drango“ spaustuė. Kaina su persiunti-mu 6 dol. Užsakymus siųsti:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629

HIMNAI NAKČIAI

IR KITI RINKINIAI RASTAI

Nemurmo problemą įtikinamai sprendžia ir Eu-ropos likimo pranašystę atidengia labai įdomus ir iškilus Novalio kūrinys.

Su Novalio intymaus ir unikalaus dienoraščio priedu. Vertė A. Tyruolis, iliustravo dail. A. Korsa-kaitė-Sutkuvienė, išleido M. Morkūnas. Kitietais dro-bės viršeliais, \$6.00.

Gaunama DRAUGE ir pas knygų platintojus.

CLASSIFIED ADS

MISCELLANEOUS

M. A. ŠIMKUS

INCOME TAX SERVICE
NOTARY PUBLIC

4259 S. Maplewood, tel. 254-7450

Taip pat daromi Vertimai, Giminių iškvietimai, pildomi Pilietybės Pra-symai ir kitokie blankai.

VALOME

KILIMUS IR BALDUS

Plaukame ir vaškuojame visų rūšių grindis.

BUBNYS

Tel — RE 7-5168

10 — 20 — 30%, pigiau mokėsitė už apdraudą nuo ugnies ir automo-bilio pas mus.

FRANK ZAPOLIS

3208½ West 95th Street

Telef. GA 4-8654

Master Plumbing

Licensed, Bonded, Insured

Nauji darbai ir pataisymai Virtuvės ir vonios kabinetas, Keraminės plyt-les. Karšto vandens tankai, Flood control. Užsukimę vamzdžiai išvalo-mi elektra. Patikite pavarde ir telefo-ną — lietuviškai.

SERAPINAS — Tel. 636-2960

MOVING

SERENAS perkrausto baldus ir kitus daiktus. Ir iš toli nuostai leidimai ir paima apdrauda.

Priimame MASTER CHARGE ir VISA

Telef. — WA 5-8063

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

ir kitus kraštus

NEDAS, 4059 Archer Avenue
Chicago, IL 60632, Tel. 927-5990

A. VILIMAS

MOVING

Apdraustas perkraustymas

Įvairių atstumų

Tel. 376-1832 arba 376-5996

Įvairių prekių pasirinkimas nebrangiai iš mūsų sandėlių.

COSMOS PARCELS EXPRESS

2501 W. 69th St., Chicago, IL 60629

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Tel. — 925-2737

Vytautas Valantinas

PACKAGE EXPRESS AGENCY

MARIJA NORKIENĖ

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Labai pagelaujamos geros rusijos pre-kės. Maistas iš Europos sandėlių.

2608 W. 69th St., Chicago, IL 60629

TEL. — 925-2737

TELEVIZIJOS

Spalvotos ir paprastos, Radijai, Stereo ir Oro Vėsinčiai.

PARDAVIMAS IR TAISYMAS

MIGLINAS TV

2346 W. 69 St., tel. 776-1486

Apimoka skelbtas dien. DRAUGE, ne, jis plačiausiai skaitomas lietuvių dienraštis, gi skelbtųjų kainos yra vi-siems prieinamos.

DENGIA ME IR TAISOME

VISŲ RŪŠIŲ STOGUS

Už savo darbą garantuojame ir esame apdrausti.

Skambinkite —

ARVYDUI KIELAI

Tel.: 434-9655 arba 737-1717

HELP WANTED — MOTERYS

HOUSEKEEPER — Mature Woman For elderly man. Gen'l housework, cooking, etc. Live in. Own rm. and bath. Good salary. No West Chicago. Some English. Call 625-1284 — Mrs. Schnitman.

REAL ESTATE

Hot Springs, Arkansas — Parduoda-mas 3-jų miegamų mūrinis namas. 1½ vonios. Nauji kilimai. Garažas. Apatvartas kiemas. Rami vieta pensi-ninkams. Arti krautvių ir autobuso. Skambinkite (angliškai) 591-623-8308

Gražus mūrinis — 5 kamb. 2 mieg. Aukšta pastogė. Rūsiai. Garažas. 30 p. sklypas. 71 ir Francisco, Nebrask-gus.

2-jų butų medinis — 5 ir 4 kamb. Di-delė pastogė 1 mas. garažas. Arti mo-kyklų Brighton Parke. \$35,000. Ma-žas įmokėjimas. Savininko paskola.

SIMAITIS REALTY

Insurance — Income Tax

2951 W. 63rd Street

Tel. — 436-7878

BUTŲ NUOMAVIMAS

Draudimas — Valdymas

Namų pirkimas — Pardavimas

INCOME TAX

Notariatas — Vertimas

BELL REALTORS

J. BACEVICIUS

6529 S. Kedzie Ave. — 778-2333

ISIGYKITE DABAR

Šv. Pranciškaus Dvasios

Spinduliavimas

Paruošė

T. Viktoras Gidžiūnas, O.F.M.

Šv. Pranciškaus Dvasios

Spinduliavimas

Paruošė

T. Viktoras Gidžiūnas, O.F.M.

Trilika skyrių: Tėvų Namuose

Pa-saukimo Beisikant. Mažesnisysis Brolis ir Apaštalas. Regula ir jos patvirtina-mas. Tolimesnis gyvenimas ir darbai. Sv. Klaros pašaukimas. Atgaila, kū-rinų meilė ir misijos. Ordino sutar-kymas ir misijos. Pasauliniai Mažes-nieji Broliai. Kalėdos, prakartė, to-bulybė ir maldos. Žaidimai, mirtis ir ka-nonizacija. Sv. Pranciškaus Dvasios spinduliavimas Lietuvoje ir Išeivijoje ir t.t.

Išleido Pranciškonai 1981 Brooklyn, N.Y.

Kaina su persiuntimu \$6.00

Užsakymus siųsti:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd St.,

Chicago, IL 60629

Illinois gyventojai dar pridėda 35 ct. valstybės mokesčio.

Užsakymus siųsti:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd St.,

Chicago, IL 60629

Illinois gyventojai dar pridėda 35 ct. valstybės mokesčio.

Popular Lithuanian RECIPES

PATIKSLINTA IR PAGRAIZINTA

ASTUNTOJI LAIDA

Surengė

Justina Dauzvardienė

Šiom dienom Draugo spaustuve išleido aštuntą laidą šios populiari-os virimo knygos. J. Dauzvardienė vėl patikslino ir pagraizino šią laidą naujais pakeitimais.

Tai geriausia dovana naujoms žmonoms ar mairioms. Daugelis adovanojo kitatručius supažindindami juos su lietuvišku maistu ir virimu. Ši knyga yra sukleusi a-bai daug pasiekimo lietuvių ir ki-tatručių darbo vietose ir organizacijose.

Užsakymus siųsti:

DRAUGAS, Knygų Skyrius

4545 W. 63rd Street

Chicago, Illinois 60629

Kaina su persiuntimu \$5.65

Illinois gyventojai pridėkite dar 20 centų mokesčiams.

Kristina ir Virgas tarp Onos ir Vacio Rociūnų.

Tikrasis komunizmo veidas... (Atkelta iš 3 psl.)

asmeniškam pakilimui parti-joje. Taigi, ar ir aš turėsiu taip elgtis? Jei tokie, kaip Orlovas, netiki komunizmu, tai kodėl aš turiu juo tikėti? Jei Orlovas buvo pakankamai klatingas ir suktas pasiekti pirmajai vie-tai, tai ir aš galėsiu ten užkop-ti. Šešerius metus aš buvau auklėjamas sistemos ir galė-siu pasiekti viršūnių, kaip ir kiti. Mano idealizmas, blogai suktas, mirė tą naktį, švenčiant šimto metų sukaktį nuo Lenino gimimo — 1970 m.

balandžio 22 d. „Siekti pirmyn. Siekti aukš-tyt“. Tai buvo šūktai, kuriuos aš buvau pasirinkęs tada, kai dar buvau našlaitys. Jie ta-puo mano siekimų idealu. Bu-vau pasirinkęs vienintelį tiks-lą: iškilti į viršūnes. Jei Orlovas galėjo savo sadizmu auklėjamas sistemos ir galė-siu pasiekti viršūnių, kaip ir kiti. Mano idealizmas, blogai suktas, mirė tą naktį, švenčiant šimto metų sukaktį nuo Lenino gimimo — 1970 m.

J. V.

Tarp svečių Baltimorės lietuvių festivalyje buvo kunigai A. Bartkus ir M. Jarašiusas iš Pensylvanijos ir solistė N. Kasparienė bei žurnalistas

VL. Butėnas ir R. Kasparas iš Washingtono, D.C. Nuotr. C. Surdoko

MŪSŲ KOLONIJOSE

Baltimore, Md.

Chester, Pa.

LIETUVIŲ FESTIVALIS

Vienuoliktas metinis Baltimorės lietuvių festivalis, įvykęs dar prieš karštius (birž-

A. A. LEONĄ STANKŲ PALYDĖJUS

1983 m. liepos 22 d. Leonas Stankus taip labai buvo su-

Svečių tarpe Baltimorės lietuvių festivalyje buvo taip pat ir J. Gailevičiaus (su kepure) ir jo sūnus J. Gailla (dešinėje).

Nuotr. C. Surdoko

lio 4 ir 5 d.), praėjo gana sėkmingai, nors ir nesulaukė didesnio dėmesio nei iš valdžios pareigūnų, nei iš politikų. Abi dienas oras buvo gražus, todėl lietuvių organizacijos pasipildė savo išdus ar tai kelionėms į Lietuvos dienas ar kitiems lietuviškos veiklos bei šalpos reikams.

Festivalis šiais metais vyko Hopkins Plaza aikštėje prie miesto teatro ir federalinių įstaigų namo, kurios vidurį vėdina iš fontanų trykstantis vanduo. Šių metų festivaliui buvo duota kalėdinė tema. Vietos spaudoje buvo skelbiama, kad festivalyje bus "Kalėdos biržely", bet išdykėliui vėdini negailėstingai nuvertus eglutę, ji buvo iš aikštės centro perkelta į pakraštį ir ten išsiriavusi tarp kitų būdelių neteko savo išskirtinės reikšmės.

Visa kita turėjo būti lietuviškų tradicijų, gyvenimo būdo ir tautodailės ir meno parodėmis, maisto stalais, šiaudinių darymo, kiaušinių marginimo, medžio deginimo bei drožinėjimo ir verpimo bei audimo demonstravimais.

Pagrindinė festivalio diena visada skaitomas sekmadienis. Jo programa prasidėjo pamaldomis Šv. Alfonso lietuvių parapijos bažnyčioje. Po pamaldų organizuota eiseną su vėliavomis nuvygiavo į festivalio aikštę. Visiems čia susirinkus vyko pristatymo ir jų pasveikinimų ceremonijos.

Pagaliau grupėmis ir pavieniui žmonės juda po aikštę, stebėdami lietuviškus dirbinius, apsirūpindami užkandžiais ar susėdę gėrisi programą. O programoje dominuoja tautiniai šokiai, kuriuos atlieka 3 grupės: Ratelis, Svajonė ir Aras. Lietuviškų liaudies dainų pyne atlieka Livija Garsienė ir Egidijus Žilionis. Šių metų festivalis jau praėityje, bet netrukus prasidės ruošia kitiems metams.

žėistas — sutrenkta galva, — kraujas išsiliejo smegenyse ir neteko sąmonės. Skubiai nuvežtas į ligoninę, trečią dieną mirė.

A.A. Leoną Stankų sužeidė be rimtos priežasties šalia gyvenęs kaimynas.

Liepos 28 d. po šv. Mišių Šv. Mykolo bažnyčioje Chesteryje buvo palaidotas Šv. Petro ir

Jaunas svečias prie jaunimo stalo Baltimorės lietuvių festivalyje. Jį vaišina vietos jaunimo skyriaus veikėjos N. Gailaitė ir D. Buivyte.

Nuotr. C. Surdoko

A. + A. VINCAS BUKAUSKAS

Gyveno Berwyn, Illinois.

Mirė 1983 m. rugpjūčio 8 d., sulaukęs 61 metus amžiaus.

Gimė Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 34 metus.

Pasiliko dideliame nuliūdime dukterė Nijolė, žentas Russell, sūnus Vytautas, 4 seserys: Anelė, Ona, Ursulė ir Aleksandra, ir brolis Kazys su šeimomis, Lietuvoje sesuo Liudvika, brolis Petras ir jų šeimos, kiti giminės, draugai ir pažįstami.

Kūnas pašarvotas Butkaus koplyčioje, 1446 South 50th Avenue, Cicero, Ill. Lankymo valandos nuo 2 iki 9 val. vakaro.

Laidotuvės įvyks trečiadienį, rugpjūčio 10 d. Iš koplyčios 8:30 val. ryto bus atlydėtas į Šv. Antano parapijos bažnyčią, kurioje įvyks gedulingos pamaldos už velionio sielą. Po pamaldų bus nulydėtas į Šv. Kazimiero lietuvių kapines.

Nuosirdžiai kviečiame visus: giminės, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: Dukterė, sūnus, žentas, seserys ir brolis.

Laidotuvių direkt. Sally Butkus — Tel. 652-1003.

būti: LB chorui vadovauja ilgametis vadovas Jonas Adomaitis.

Jadvyga Reginienė vadovauja tautinių šokių grupei "Lazdynas", kuris taip pat dalyvaus meninės programos atlikime.

— Dr. Bernard Platt — Plaktakis Šv. Jurgio parapija ir Rochesterio lietuviai istorijai leisti paaukojo 1,000 dol.

a. sb. Genijai yra miegančių žmonių žadintuvai.

Richter

SES. M. MARCELINE, SSC (JOSEPHINE DILGEN)

Mūsų mylima Seselė mirė Motinų Namo infirmarijoje 1983 m. rugpjūčio 6-tą dieną.

Vėlonė buvo dukterė Charles ir Mary (Dombruskis) Dilgen.

Į vienuolyną įstojo iš Šv. Vardo bažnyčios, Brooklyn, N.Y. Vienuolynė išgyveno 53 metus. Paliko nuliūdime Šv. Kazimiero Seseris, savo sesutę Mrs. Sophie Becker, brolis Charles, Joseph, Paul, Peter ir John Dilgen, jų šeima ir kt. giminės ir pažįstami.

Vėlonė buvo nulydėta į koplyčią pirmadienį, rugpjūčio 8 d. 7 val. vak., o laidotuvės įvyks antradienį, rugpjūčio 9 dieną.

Gedulingos pamaldos prasidės 9:30 val. ryto Šv. Kazimiero Seserų koplyčioje, 2601 West Marquette Road, Chicago, Illinois. Po pamaldų bus nulydėta į Šv. Kazimiero kapines.

Prašome giminės, Seselės mokiniai ir pažįstami dalyvauti laidotuvėse ir pasimelsti už a. a. Seselės sielą.

SV. KAZIMIERO SESERYS — ir — Dilgen šeima

Laidotuvių direkt.: Labanaukas Funeral Home, tel. 927-3401.

PADĖKA

MŪSŲ MYLIMAS VYRAS, TĖVAS IR TETUKAS

A. + A. ADOMAS ŪSELIS

iškeliavo amžinybėn birželio mėn. 27 d. 5 val. 50 min. ryte ir buvo palaidotas birželio 30 d. iš Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Sirdingas aciū klebonui kun. A. Zakarauskui už atlaikytas šv. Mišias, pasakytą pamokslą.

Aciū kan. V. Zakarauskui už maldas koplyčioje ir kapinėse.

Mūsų sirdinga padėka šauliams: vadui p. Išganačiui ir p. J. Mackoniui už atsisveikinimo pravedimą, šauliams — karstanešiams ir sargybos prie karsto nešėjams šauliams ir ramovėnams.

Sirdingas aciū atsisveikinusiems su velioniu: ramovėnų vadui — p. k. Juškačiui, šaulių vadui — p. J. Mackoniui, Marquette Parko Liet. Namų Sav. vadui — p. J. Skeiviui, BALFo 5-to skyr. vadui — p. J. Mackevičiui, Šv. Vardo d-jos nariams už maldas ir R.L.B. vadui — p. Ig. Petrauskui.

Sirdingas aciū visiems, kurie užprašė šv. Mišias už velionio sielą, kurie lankė koplyčioje ir suteikė Jam paskutinį patarnavimą — palydėjo į amžiną poilsio vietą.

Aciū visiems pareiškiusiems mums užuojautą žodžiu, raštu ir spaudoje.

Mūsų padėka p. Donald Petkui, laidotuvių direktoriui už malonų patarnavimą.

Visiems, visiems sirdingas aciū.

Liūdesyje: ŽMONA, DUKTĖ IR ANOKAI

SESERIŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

Rugpjūčio mėn. 11-tą dieną sueina šešeri metai, kai iš mūsų tarpo atsiskyrė.

A. + A. DR. ZIGMAS KUNGYS

Už jo sielą šv. Mišias bus atnaušiamos rugpjūčio mėn. 14-tą dieną, 11 valandą ryto Švento Petro bažnyčioje, Eugene, Oregon. Sūnus Zigmutis tarnaus šv. Mišioms.

Prašome draugus ir pažįstamus atsiminti jį savo maldose.

Nuliūdę: ŽMONA IR VAIKAI

Mielai klasės draugei Julijai ir jos vyrui Feliksui Klimaičiams, sūnui VIDUI traagiškai žuvus reiskia užuojautą

B.A. APANAČIAI, S.A. ASTRAUSKAI
B.J. BALTRUSIAČIAI, V.Z. GRYBINAI
N.L. PLIŪRAI

Mielam prieteliui ir buv. viršininkui

A. + A. Dipl. Miškin. JONUI BRAZAUSKUI

mirus, jo žmoną ALBINĄ, dukrelę JONĘ su šeima ir kitus GIMINES nuosirdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

STASYS IR ANELĖ NUTAUTAI

DRAUGAS, antradienis, 1983 m. rugpjūčio mėn. 9 d.

Mūsų jaunų dienų draugei

A. + A. STEFUTEI KATILIENEI

Kalifornijoje mirus, jos vyrą mielą JUOŽĄ KATILĮ ir visą jo šeimą nuosirdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

VANDA IR VINCAS SIMANAVIČIAI

Hot Springs, Arkansas

A. + A. LEONUI DEMERECKIUI mirus, jo tėvą, brolių, giminės ir artimuosius giliai užjaučiame.

RIMANTAS PENCYLA SU ŠEIMA

GIEDRIUS PENCYLA SU ŠEIMA

JADVYGA PENCYLIENE

MAŽEIK-A-EVANS

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

— o —

Laidojame iš 2424 W. 69th Street

Tel. 737-8600

EUDEIKIS

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

DOVYDAS P. GAIDAS ir GERALDAS F. DAIMID

TRYŠ MODERNIŠKOS KOPLYČIOS

4330-34 So. California Avenue

Telefonai LA 3-0440 ir LA 3-9852

4605-07 South Hermitage Avenue

Telefonas — YArds 7-1741-2

PETKUS

MARQUETTE FUNERAL HOME

TĖVAS IR SŪNUS

2533 West 71 St., Chicago — 476-2345

1410 So. 50th Av., Cicero — 863-2108

STEPONAS C. LACK ir SŪNUS

LACKAWICZ

Laidotuvių Direktorai

2424 West 69 Street — Tel. RE 7-1213

11028 Southwest Hwy., Palos Hills, Illinois

Tel. — 974-4410

BIELIŪNAS

Laidotuvių Koplyčia

4348 So. California Avenue

Tel. — 523-3572

VASAITIS-BUTKUS

Laidotuvių Direktorai

1446 South 50 Avenue

Cicero, Illinois

Telefonas — 652-1003

APLINK MUS

x Kun. Jonas Borevičius, SJ., išvykęs į Floridą poilsui, stiprokai susirgo ir yra paguldytas ligoninėje. Šiuo metu yra nuolatinės priežiūros skyriuje.

x "Sese, Budėk", Lietuvos Skautų Sėserijos išleista didelė knyga (645 psl.), skirta auklėti skautiškam gyvenime jaunesnes skautių kandidates, paskaitas ir aukštesnio patyrimo skaites. Tarp kitko redakcijos žodyje rašoma: "Jei vakar vadovės uždavinys, be skautiškos programos, buvo išlaikyti lietuvių, tai šiandien jaunoji draugininkė turi sugebėti lietuvių pristatyti ir ją propaguoti antros bei trečios kartos svetur gimusiai sesei". Apie knygą bus plačiau parašyta artimiausioje ateityje.

x Astos Grinytės su Gary Iannitello Šv. M. Marijos Gimimo parapijoje užsakai eina, ruošiantis jiems santuokai.

x Švento Vardo draugijos rugpjūčio 14 d. 8 val. Šv. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje bus šv. Mišios ir bendra Komunija. Po to parapijos salėje bus trumpas narių susirinkimas.

x A. a. Martynas Dvilaitis pereiną šeštadienį, rugpjūčio 6 d., buvo palaidotas iš Šv. Antano bažnyčios Cicero, Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse. Velionis savu laiku buvo veiklus Cicero lietuvių, Marijonų bendradarbių ir kitų organizacijų narys. Žmona jau yra anksčiau mirusi.

x Lietuvių kultūrinės istorijos problemos Santaros Šviesos trisdešimtajame suvažiavime Tabor Farmoje, Sodas, Mich., rugsėjo 8-11 d. svarstys Vytautas Kavolis, Violeta Kelertienė ir Algis Mickianas.

x Kun. Robertas J. Bäckis, dirbąs St. Joachim parapijoje, paskirtas Mercy ligoninės ir Medical Center kapelionu. Kun. Teodoras P. Ploplis, dirbąs St. Cornelius parapijoje, paskirtas Columbus-Cunee-Cabrini medicinos centro kapelionu.

x Nekalto Prasidėjimo parapija Brighton Parke rugpjūčio 28 d. nuo 1 iki 9 val. vak. rengia gegužinę parapijos salėje ir kieme. Klebonas prel. Damasas A. Mozeris kviečia visus parapiječius, kaimynus, draugus šioje mažojoje gegužinėje dalyvauti ir paremti parapiją.

x Agr. Antanas Šantaras, po susižeidimo ir operacijos išgijęs beveik tris savaites Palos Community ligoninėje, rugpjūčio 6 d. grįžo namo ir sveiksta žmonos Natalijos prižiūrimas namie, nors dar turi vaikščioti su ramentais.

x Natalijai ir sol. Jonui Vazneliams, Gifts International prekybos savininkams, reikiame nuoširdžių padėkų už jų didelį darbą be atlyginimo platinant II Pasaulio Lietuvių Dienų bilietus.

II PLD Vyriausias Komitetas (sk.)

x Ruošiamas ekskursija į Sunny Hills, Florida, rugpjūčio 12 – 15 dienomis. Marius Kiela, tel. 737-1717. (sk.)

x ARAS – Dengiamie ir taisome visų rūšių stogus. Su aukštu patyrimu; esame apdrausti. Pats prižiūriu darbą. Arvydas Kiela – 737-1717. (sk.)

x Teresė Pautienė-Bo-gutienė, San Francisco, Cal., atvyko į Chicago Lithuanian Video b-vės reikalais. Bendrovė pradėjo sukurti video filmą apie dail. Juozą Pautienį su vaizdais iš jo gyvenimo, laidotuvių ir kūrybinio palikimo. T. Bogutienė jau atliko pokalbį su dail. Miku Šileikiu, kun. dr. Juozu Prunskiu ir dailininko našle Stase Pautienėne.

x Dr. Adolfas ir Jadvyga Damušiai, Lockport, Ill., visuomenininkai, veiklūs lietuviškų organizacijų darbuotojai, grąžindami laimėjimų šakneles pridėjo ir 30 dol. dienraščio paramai Nuoširdžiai dėkojame.

x Kun. Juozas Prunskis sveikatos patikrinimui yra paguldytas Šv. Kryžiaus ligoninėje. Manom, kad užtruks tik kelias dienas.

x Marija Petrauskienė, Hartford, Conn., mūsų nuoširdi bendradarbė ir rėmėja, lietuviškų organizacijų darbuotoja, vertindama lietuviško žodžio reikšmę išeivijoje, grąžino laimėjimų šakneles su pilna šimtaine "Draugo" stiprinimui. Nuoširdus ačiū.

x Edmundas Buchas baigė Amerikos Marinių pagrindinio apmokymo mokyklą Kalifornijoje ir rengiasi tapti Jet pilotu. Studijuoja antrus metus Northern Illinois universitete. E. Buchas yra Birutės ir mokytojo Petro Buchų, gvy. Oak Lawn, Ill., sūnus.

x A. a. ses. Marcelina Didgel, Šv. Kazimiero sėserų vienuolijos narė, kilusi iš Booklyno Holy Name parapijos, mirė rugpjūčio 6 d., šeštadienį. Vienuolyne yra išbuvusi 53-jus metus. Daugiausiai dirbo virtuvėje. Liko gyvi penki broliai ir viena sesuo. Laidojama šiandien po 9 val. šv. Mišių vienuolyno koplyčioje Šv. Kazimiero kapinėse.

x Petras Variakojis, Chicago, Ill., lietuviškos spaudos rėmėjas, atsiuntė 30 dol. auką ir gražino laimėjimų šakneles. Nuoširdus ačiū.

x Inž. Louis ir Dalia Stankaičiai, Chicago, Ill., J. Stankevičius, Toronto, Kanada, Regina Balutis iš Chicago gražino laimėjimų šakneles ir kiekvienas pridėjo po 15 dol. auką. Labai ačiū.

x Albinas ir Grazina Reskevičiai, Omaha, Nebr. lietuviškų organizacijų darbuotojai, grąžino laimėjimų šakneles su 15 dol. auka. Nuoširdus ačiū.

x Juozas Žvynys, St. Petersburg Beach, Fla., mūsų garbės prenumeratorių, rėmėjas, grąžino laimėjimų šakneles su 15 dol. auka. Labai ačiū.

x "Draugo" metinis banketas – vakarienė bus spalio 8 d., šeštadienį, 7 val. vak. Jaunimo centre. Visi kviečiami dalyvauti ir paremti savo dienraštį. Bilietai gaunami pas "Draugo" renginių komiteto narius ir "Draugo" administracijoje.

x Lietuvių Tauragės klubas kviečia visus atsilankyti į gegužinę, kuri įvyks rugpjūčio 14 d., 12 val. popiet Šaulių salėje. Šokiams gros geras E. Knoll orkestras. (pr.)

Valerija (Venckutė) ir Saulius Stankai

GLAUSIMĖS PRIE TAUTOS KAMIENO

Lietuviškosios išeivijos vienas iš pagrindinių rūpesčių – svetimuose kraštuose kiek galima ilgiau išlaikyti lietuvių, paruošti ateinančias kartas sąmoningomis, kurios rūpintųsi lietuvių tautos išlaisvinimu iš okupacijos, siektų Lietuvai laisvės ir išeivijoje ugdytų tautinę kultūrą. To pasiekime, jeigu išeivijoje išliks sąmoningos lietuviškos šeimos.

Kiekvieną naują lietuvišką šeimą pasitinkame su didele viltimi ir iš jos tikimės ryžtinę darbininkų lietuviškos veiklos dirvonuose. Su ta patia viltimi sutinkame Valerijos L. Venckutės ir Sauliaus J. Stankaus ryžtą sukurti lietuvišką šeimą. Birželio 11 d. Šv. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Parke susirinko keletas šimtų sol. Vandos ir inž. Jono Stankų bei Valerijos ir Igno Venckų ir jų vaikų – jaunųjų Sauliaus ir Valerijos giminių, artimųjų būti liudininkais ir gyvenimą ateinančios naujos lietuviškos šeimos ir pasidžiaugti šia gražia šeimų švente.

Prie altoriaus dukrelę Valeriją palydėjo tėvelis Ignas Venckus ir šešių porų palad: vyriausioji pamergė jaunąją sesutę Ramona ir vyriausias pabrolis jaunąjį brolį Rimas Stankus, Dana Venckutė – jaunosios sesutė ir Romas Venckus – jaunosios brolis, Rasa Malinauskaitė ir Algis Luneckas, Vida Zdanavičiūtė ir Andrius Bernatavičius, Christine Kuzma ir Vytautas Mockaitis ir Judita Jasiūnaitė – pamergė be palydovo. Jaunąją prie altoriaus pasitiko jaunasis Saulius Jonas Stankus.

Šv. Mišias, kurių metu buvo palaiminta jaunųjų moterys, atnašavo jaunąjį mamytės Vandos Stankienės giminių kun. Juozas Panavas ir šios parapijos klebonas kun.

Iš tėvėlių žodį ir visų linkėjimų atsakė jaunasis savo ir jaunosios vardu. Jis jautriai padėjo mylimiems tėveliams už jų rūpestį, meilę, besirūpinant jų mokslu ir švieses.

Vaišės pradėdant, ypatingai jautri žodį abiejų tėvų vardu tarė inž. Jonas Stankus, primindamas jauniems ne ribotą tėvų meilę juos auginant, ir mokslus leidžiant, ir gyvenimą ruošiant. Prašė nepamiršti gimtųjų tėvų namų, tėvėlių ir išlaikyti lietuviškos šeimos tradicijas, visada glaudžiantis prie savo tautos kamieno.

I tėvėlių žodį ir visų linkėjimų atsakė jaunasis savo ir jaunosios vardu. Jis jautriai padėjo mylimiems tėveliams už jų rūpestį, meilę, besirūpinant jų mokslu ir švieses.

Šventė Marijos Nekalto Prasidėjimo vienuolyno sodelyje Putname liepos 24 d. Padėkos šv. Mišių dalyvių dalis. Viduryje vienuolyno vyresnioji ses. Aloyza. Nuotr. J. Kriaučiūnas

Antanas Zakarauskas. Kun. Juozas Panavas, palaimindamas Valerijos ir Sauliaus santuoką, jautrių žodžių pasveikino į gyvenimą ateinančius, išryškino lietuviškos šeimos uždavinius ir atsakomybę prieš Dievą ir savo tėvelius, savo tautą ir šeimą. Palinkėjo gražaus, meilės ir kantrybės pagrįsto šeimyninio gyvenimo.

Išpūdingai aidėjo Veni Creator ir kitos giesmės, giedamos galingo šios parapijos choro, vadovaujamo muz. A. Lino, ir solo giesmės, giedamos sol. Danutės Stankaitytės. Visa tai šiai šeimai šventei teikė iškilmingumą.

Vakare į puošnią Lexington salę susirinko jaunųjų tėvėlių ir jaunųjų apie 450 svečių vestuvinei puotai. Svečių tarpe buvo daug kultūrininkų, menininkų, visuomenininkų. Atvykstančius svečius sutiko jaunųjų tėvai sol. Vanda ir inž. Jonas Stankai ir Valerija ir Ignas Venckai.

Po valandėlės salėje pasirodė jaunieji su palyda. Iškilmingo maršo garsams aidint, jaunosius pagal lietuvišką tradiciją su duona, druska ir vynu pasitiko jų tėveliai. Svečiai buvo pradžiuginti vestuviniu šokių rezginele kurią abu jaunieji – Valerija ir Saulius drauge su "Žilvičio" tautinių šokių grupės šokėjais labai išpūdingai pašoko. Pažymėtina, kad abu jaunieji daugelį metų priklausė tai šokių grupei, tad juos atsisveikinti atvyko nemaža grupė šokėjų ir dar valandėlę pabendravo pašokdami vestuvinių šokių.

Vestuvinei puotai sumaniai vadovavo Emilija ir Romas Sakadolskiai. Jie supažindino svečius su jaunaisiais bei palyda, aptardami kiekvieno būdingas savybes, išėitą mokslą, pomėgius. Visa tai atliko taiklūs žodžiu, palydėdami humoristiniu linkėjimu.

Vestuvinę puotą palaimino kun. Juozas Panavas, šia proga išreikšdamas jauniems gražių linkėjimų ir prisiminimas jaunąjį Sauliaus vaikystę, mokslo metus ir jo gražias būdo savybes. Už jaunųjų sveikatą pirmąjį šampano tostą pakėlė vyr. pabrolis jaunąjį brolį Rimas Stankus, pasveikindamas jaunosius ir palinkėdamas jiems drąsiai žvelgti į gyvenimą ir pakelti visus rūpesčius. Salėje nuaidėjo jauniems ilgiausių metų linkėjimai.

Vaišės pradėdant, ypatingai jautri žodį abiejų tėvų vardu tarė inž. Jonas Stankus, primindamas jauniems ne ribotą tėvų meilę juos auginant, ir mokslus leidžiant, ir gyvenimą ruošiant. Prašė nepamiršti gimtųjų tėvų namų, tėvėlių ir išlaikyti lietuviškos šeimos tradicijas, visada glaudžiantis prie savo tautos kamieno.

I tėvėlių žodį ir visų linkėjimų atsakė jaunasis savo ir jaunosios vardu. Jis jautriai padėjo mylimiems tėveliams už jų rūpestį, meilę, besirūpinant jų mokslu ir švieses.

Vaišės pradėdant, ypatingai jautri žodį abiejų tėvų vardu tarė inž. Jonas Stankus, primindamas jauniems ne ribotą tėvų meilę juos auginant, ir mokslus leidžiant, ir gyvenimą ruošiant. Prašė nepamiršti gimtųjų tėvų namų, tėvėlių ir išlaikyti lietuviškos šeimos tradicijas, visada glaudžiantis prie savo tautos kamieno.

I tėvėlių žodį ir visų linkėjimų atsakė jaunasis savo ir jaunosios vardu. Jis jautriai padėjo mylimiems tėveliams už jų rūpestį, meilę, besirūpinant jų mokslu ir švieses.

Vaišės tęsėsi iki velumos. Smagiai sukosi poros, grojant Algio Modesto vadovaujamam Neo-lithuanų orkestrui. Gražios buvo ir jaunosios nuvainikavimo apeigos, skambėjo visų "Močiute, širdele, tai, tau..." Jaunosios ir gyvenimą išsėdėjo gražia "Sudie, sudie" daina. Povestuvinę kelionę jaunieji praleido Havajuose.

Pasitikdami Valerijos ir Sauliaus Stankų gražią šeimą, tikimės, kad jų pažadas glaudis prie savo tėvėlių tautos kamieno lietuviškosios išeivijos neapvils. Valerijai ir Sauliui naujame gyvenime geriausios sėkmės.

IŠ ARTI IR TOLI

JAV

— Thomas J. Brazaitis, Clevelando dienraščio "The Plain Dealer" korespondentas Washington, atlikęs ilgą kelionę po Sovietų Sąjungą, pradedant liepos 24 d. laikraštyje paskelbė seriją straipsnių "A Soviet Odyssey". Straipsniuose nesuvedžioto ir šaltakraujio stebėtojo žvilgiu vaizduojama "tarybinė tikrovė". Būdinga, kad Lietuvoje autoriui buvo leista pabūti tik nepilnas 24 valandas, nepaisant jo norų pasilikti ilgiau. Du serijos straipsniai skirti išpūdziamis iš Lietuvos. Autorius pastebėjo daug būdingų detalių, nepalankių sovietų propagandos tvirtinimams, tačiau tuo pačiu išskėlė Vilniaus miesto gražumą ir turtingumą, palyginus su kitais "rojaus" miestais. Th. J. Brazaitis yra trečios kartos Amerikos lietuvis (bet nekalba lietuviškai). Jo motina Regina Brazaitienė vargonininkauja Dievo Motinos parapijoje Clevelande.

— Petro ir Salomėjos Šmaičių, gvy. Hot Springs, Ark., šeima trijų dienų laikotarpį padidėjo dviem anūkeliais. Sūnus Saulius Šmaižys

ne ateitimi. Dėkojo jaunosios tėveliams V.I. Venckams už brangiausią dovaną – gražiai išaugintą, išauklėtą, gyvenimui paruoštą ir jam padovanotą žmoną. Prisimindamas geruosius tėvelius, Jaunasis Saulius pareiškė: "Už viską jums, mylimi tėveliai, iš širdies dėkojame. Neapleisime Jūsų sunkiausiosse valandose. Visada sugrįšime į gimtuosius namus. Nenu-tolsime, bet glausimės prie tautos kamieno ir stengsimės savo šeimoje išlaikyti lietuviškas tradicijas".

Sia proga jaunieji gavo daug sveikinimų iš okup. Lietuvos, Kanados, Australijos ir kitur. Juos sveikino giminės, draugai ir mokslo dienų prie-teliai.

Valerija Venckutė baigė Šv. M. Marijos Gimimo parapiją, Marijos aukšt. ir Chicago aukšt. lituanistikos mokyklą, studijavo Illinois universitete. Dainavo jaunimo chore, daug metų šoko tautinius šokus "Žilvičio" taut. šokių grupėje, kuriai vadovavo Vanda Stankienė. Šiuo metu turi gerą darbą Institute of Financial Education, ruošdama tarnautojus finansinėm institucijom.

Jaunasis Saulius Stankus baigė Šv. M. Marijos Gimimo parapiją mokyklą, Brother Rice aukštesniąją mokyklą. Illinois universitete baigė prekybos mokslus, įsigydamas bakalaurą laipsnį, o dabar dirba savo srityje. Baigė aukšt. lituanistikos mokyklą, dainavo jaunimo chore, daug metų šoko tautinius šokus "Žilvičio" grupėje. Greičiausia iš mamtės sol. Vandos paveldėjo muzikalumą, turi gražų balsą, suorganizavo, vadovavo orkestrui "Mist", kuriame buvo pagrindinis dainininkas. Šeimyniniame gyvenime abu rimtai ruošėsi. Tėvėlių gražiai išauklėti, malonaus būdo, darbštūs.

Vaišės tęsėsi iki velumos. Smagiai sukosi poros, grojant Algio Modesto vadovaujamam Neo-lithuanų orkestrui. Gražios buvo ir jaunosios nuvainikavimo apeigos, skambėjo visų "Močiute, širdele, tai, tau..." Jaunosios ir gyvenimą išsėdėjo gražia "Sudie, sudie" daina. Povestuvinę kelionę jaunieji praleido Havajuose.

Pasitikdami Valerijos ir Sauliaus Stankų gražią šeimą, tikimės, kad jų pažadas glaudis prie savo tėvėlių tautos kamieno lietuviškosios išeivijos neapvils. Valerijai ir Sauliui naujame gyvenime geriausios sėkmės.

Jurgis Janušaitis

su žmona Connie susilaukė berniuko liepos 15 d., duodami jam vardą Tristanas Marius. Jie gyvena šiaurinėje Chicagoje. Liepos 18 dieną Šmaičių dukra Rasa Maria su vyru Thomu Myers, gvy. Memphis, TN., susilaukė pirmagimės dukrelės Kristinos Lynn. Rasos dvynukė sesuo Vida Aurelia su vyru John Ford gyvena taip pat Memphis mieste ir augina dvi mergytes. Aprilę Audrūtę ir Terrą Rūtą. Silvija Šmaižytė, ištekejusi už Tom Dong, augina du berniukus – Mikutį ir Rasiuką, gyvena Detroit apylinkėje. Šiuo metu S. Šmaižienė yra išvykusi į Memphis ir apsistojusi pas dukrą Rasą.

— Lietuvos Vyčių 119 kuopa iš New Yorko planuoja rengti maldininkų ekskursiją į Washington, D.C. Žada aplankyti Šiluvos koplyčią Nekalto Prasidėjimo tautinėje bažnyčioje, Lietuvos pasiuntinybę ir kitas žymesnes vietas. Ekskursija numatoma rugsėjo 10-11 dienomis.

— Dail. Romas Viesulas, kalbės per a.a. dail. Adomo Galdiko sukurtąvinių dailės parodą Kultūros Židinyje spalio 15-16 d. Brooklyne, N.Y.

— Pranciškonų vasarvietėje Kennebunkporte, Me., lietuvių diena buvo liepos 10 d. Žmonių buvo iš įvairių vietų gana daug. Pamaldų metu giedojo Brocktono Šv. Kazimiero lietuvių parapijos choras. Tautinių šokių programą atliko Bostono grupė, vadovaujama Onos Ivaskienės ir jos sūnaus Gedimono Ivaskos. Ši tautinių šokių grupė dalyvauja Kennebunkporto lietuvių dienoje jau 30 metų.

— "Aušros" šimto metų sukakties minėjimą spalio 29 d. rengia Lietuvių Bendromenės New Jersey apygarda Šv. Petro ir Pauliaus lietuvių parapijos salėje. Paskaitą skaitys rašyt. Paulius Jurkus. Bus meninė dalis, vakarienė ir kiti įvairumai.

— Arūnas Vaitužis, gyvenąs Wilton, Conn., buvo išrinktas vykti į Baton Rouge, Louisiana, olimpinis žaidimus, kurie buvo liepos 10-18 dienomis. Jis yra geras bėgikas ir plaukikas, jau gavęs aukštesnį ir sidabrinį medalį. Jis šį kartą atstovavo Connecticut valstybei lengvojoje atletikoje. Į žaidynes jį lydėjo jo vyriausiasis brolis Viktoras. Aukščiau Vaitužiai gyvena New Yorke. Šio sportininko broliai ir seserys kaip ir jis pats yra lankę Maironio li-tuanistinę mokyklą.

— Vitas Gerulaitis, vienas žymiausių Amerikos tenisininkų, New Yorke buvo parodytas televizijoje ir su juo buvo padarytas pasikalbėjimas apie sportą. Taip pat apie jį rašė "The New York Post" dienraštis. Ten rašoma, kad jis su kitu žymiu tenisininku John McEnroe surengė teniso rungtynes ir koncertą Flushing Meadows teniso aikštėje. Pelnas skiriamas berniukų teniso klubui.

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

2649 W. 63rd Street
Chicago, IL 60629
Tel. — 776-5162

Kasdien 9–6 val. vak.
Šeštadieniais ir vakarais
pagal susitarimą

Advokatas JONAS GIBAITIS

6247 So. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. — 776-8700

Darbo val. nuo 9 iki 7 val. vak.
Šeštad. 9 val. r. iki 1 val. d.